

Europeiska unionens officiella tidning

C 300

fjortiosjunde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

4 december 2004

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Domstolen

DOMSTOLEN

2004/C 300/01	Domstolens dom (andra avdelningen) den 7 oktober 2004 i mål C-153/01: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGFJ) – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåren 1996–1998 – Beslut 2001/137/EG)	1
2004/C 300/02	Domstolens dom (första avdelningen) den 7 oktober 2004 i mål C-255/01 (begäran om förhandsavgörande från Symvoulio tis Epikrateias): Panagiotis Markopoulos m.fl. mot Ypourgos Anaptyxis m.fl. (Begäran om förhandsavgörande – Åttonde direktivet 84/253/EEG – Artiklarna 11 och 15 – Godkännande av personer som har ansvar för lagstadgad revision av räkenskaper – Möjligheten att godkänna personer som inte avlagt yrkesexamen – Villkor för att godkänna medborgare från andra medlemsstater)	1
2004/C 300/03	Domstolens dom (stora avdelningen) den 5 oktober 2004 i mål C-397/01–C-403/01 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Lörrach): Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) mot Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV (Socialpolitik – Skyddet för arbetstagarnas säkerhet och hälsa – DirektivE93/104/EG – Tillämpningsområde – Räddningsassistent som medföljer i ambulans inom ramen för den räddningstjänst som bedrivs av Deutsches Rotes Kreuz – Räckvidden av begreppet vägtransporter – Begränsning av veckoarbetstiden – Princip – Direkt effekt – Undantag – Villkor)	2
2004/C 300/04	Domstolens dom (plenum) av den 5 oktober 2004 i mål C-475/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 90 första stycket EG – Punktskatter på alkohol och alkoholdrycker – Tillämpning av en lägre skattesats på ouzo än på andra alkoholdrycker – Huruvida denna skattesats är förenlig med ett direktiv mot vilket talan inte väckts inom den i artikel 230 EG föreskrivna fristen)	3
2004/C 300/05	Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 oktober 2004 i mål C-36/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH mot Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn (Frihet att tillhandahålla tjänster – Fri rörlighet för varor – Restriktioner – Allmän ordning – Mänsklig värdighet – Skydd av grundläggande värden som garanteras i den nationella författningen – Spel med virtuellt dödande)	3

2004/C 300/06	Domstolens dom (tredje avdelningen) den 14 oktober 2004 i mål C-39/02 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret): Mærsk Olie & Gas A/S mot Firma M. de Haan en W. de Boer (Brysselkonventionen – Förfarande för upprättande av en begränsningsfond för ansvar till följd av ett fartygs användning – Skadeståndstalan – Artikel 21 – Litispendens – Samma parter – Domstol vid vilken talan först väckts – Samma sak – Föreligger inte – Artikel 25 – Begreppet dom – Artikel 27.2 – Vägran att erkänna beslut)	4
2004/C 300/07	Domstolens dom (andra avdelningen) den 12 oktober 2004 i mål C-55/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal (Fördragsbrott – Artiklarna 1, 6 och 7 i direktiv 98/59/EG – Begreppet kollektiva uppsägningar – Bestämmelser om uppsägning som anses likvärdiga – Ofullständigt införlivande)	4
2004/C 300/08	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 oktober 2004 i mål C-64/02 P: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) mot Erpo Möbelwerk GmbH (Överklagande – Gemenskapsvarumärke – Ordkombinationen DAS PRINZIP DER BEQUEMLICHKEIT – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)	5
2004/C 300/09	Domstolens dom (andra avdelningen) den 7 oktober 2004 i mål C-103/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiven 75/442/EEG och 91/689/EEG – Begreppet avfallsmängder – Undantag från tillståndsplikten)	5
2004/C 300/10	Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 oktober 2004 i mål C-113/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna (Förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter – Direktiv 75/442/EEG om avfall – Nationell bestämmelse enligt vilken det föreskrivs att invändning mot avfallstransport för återvinning kan göras så snart 20 procent av avfallet kan återvinnas i medlemsstaten och den procentandel avfall som kan återvinnas i destinationslandet är lägre – Bestämmelse i en medlemsstat genom vilken ett förfarande i punkt R 1 (återvinning genom förbränning) i bilaga II B till direktiv 75/442 eller i punkt D 10 (bortskaffande genom förbränning) i bilaga II A till samma direktiv inte klassificeras enligt kriteriet faktisk användning, utan enligt kriteriet det förbrända avfallets värmevärde)	6
2004/C 300/11	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 7 oktober 2004 i mål C-136/02 P: Mag Instrument Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande – Gemenskapsvarumärke – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 – Ficklampors tredimensionella form – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga)	6
2004/C 300/12	Domstolens dom (första avdelningen) den 14 oktober 2004 i mål C-173/02: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission (Förordning (EEG) nr 3950/92 – Gemensam organisation av marknaden för mjölk och mjölkprodukter – Kommissionens beslut enligt vilket ett stöd för inköp av mjölkkvoter är otillåtet)	7
2004/C 300/13	Domstolens dom (plenum) den 19 oktober 2004 i mål C-200/02 (begäran om förhandsavgörande från Immigration Appellate Authority), Kunqian Catherine Zhu, Man Lavette Chen mot Secretary of State for the Home Department (Uppehållstillstånd – Barn med medborgarskap i en medlemsstat men som uppehåller sig i en annan – Föräldrar som är medborgare i tredje land – Moderns rätt att uppehålla sig i den andra medlemsstaten)	7
2004/C 300/14	Domstolens dom (plenum) den 12 oktober 2004 i mål C-222/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof): Peter Paul, Cornelia Sonnen-Lütte och Christel Mörkens mot Bundesrepublik Deutschland ("Kreditinstitut – System för garanti av insättningar – Direktiv 94/19/EG – Direktiven 77/780/EEG, 89/299/EEG och 89/646/EEG – Tillsynsåtgärder som vidtas av den behöriga myndigheten för att skydda insättarna – Tillsynsmyndigheternas ansvar för förluster som orsakats av brister i tillsynen")	7

2004/C 300/15	Domstolens dom (andra avdelningen) den 7 oktober 2004 i mål C-247/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale amministrative regionale per la Lombardia), Sintesi SpA mot Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici (Direktiv 93/37/EEG – Offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten – Tilldelning av kontrakt – Den upphandlande myndighetens rätt att välja mellan kriteriet det lägsta priset och kriteriet det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet) 8	8
2004/C 300/16	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 september 2004 i mål C-276/02: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd – Begrepp – Ett företags underlätenhet att betala skatter och sociala avgifter – De nationella myndigheternas handlande efter betalningsinställelse) 8	8
2004/C 300/17	Domstolens dom (andra avdelningen) den 21 oktober 2004 i mål C-288/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Sjötransporter – Frihet att tillhandahålla tjänster – Cabotage) 9	9
2004/C 300/18	Domstolens dom (första avdelningen) den 14 oktober 2004 i mål C-298/02: Republiken Italien mot Europeiska gemenskapernas kommission (Feoga – Produktionsstöd för vissa bearbetade frukt- och grönsaksprodukter – Förordning (EEG) nr 1558/91 – Artikel 1 – Päron och persikor – Beslut 2002/524/EG) 9	9
2004/C 300/19	Domstolens dom (första avdelningen) den 14 oktober 2004 i mål C-299/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna (Fördragsbrott – Artiklarna 43 EG och 48 EG – Nationella bestämmelser enligt vilka det för att kunna registrera ett fartyg i Nederländerna krävs att aktieägarna, styrelseledamöterna och de fysiska personer som sköter den dagliga ledningen av det bolag i gemenskapen som äger fartyget har gemenskapsnationalitet eller EES-nationalitet – Nationella bestämmelser enligt vilka en styrelseledamot i ett rederi skall ha dels gemenskapsnationalitet eller EES-nationalitet, dels gemenskapshemvist eller EES-hemvist) 10	10
2004/C 300/20	Domstolens dom (andra avdelningen) den 7 oktober 2004 i mål C-312/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige (Talan om ogiltigförklaring – EUGFJ – Utgifter som har undantagits från gemenskapsfinansiering – Stöd till producenter av vissa jordbruksgrödor – Gemensam organisation av marknaden för nötkött) 10	10
2004/C 300/21	Domstolens dom (stora avdelningen) den 12 oktober 2004 i mål C-313/02 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): Nicole Wippel mot Peek & Cloppenburg GmbH & Co.KG (Direktiv 97/81/EG – Direktiv 76/207/EEG – Socialpolitik – Likabehandling av deltidsarbetande och heltidsarbetande arbetstagare – Likabehandling av manliga arbetstagare och kvinnliga arbetstagare – Arbetstid och arbetstidens förläggning) 11	11
2004/C 300/22	Domstolens dom (tredje avdelningen) den 12 oktober 2004 i mål C-328/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Jordbruk – Förordning (EEG) nr 3508/92 – Integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen) 11	11
2004/C 300/23	Domstolens dom (första avdelningen) den 14 oktober 2004 i mål C-336/02 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Düsseldorf): Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH mot Brangewitz GmbH (Växtförädlarrätt – Skyddsordning – Artikel 14.3 i förordning (EG) nr 2100/94 och artikel 9 i förordning (EG) nr 1768/95 – Jordbrukares användning av skördeprodukten – Bearbetningsföretag – Skyldighet att informera en innehavare av en växtförädlarrätt) 12	12
2004/C 300/24	Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 oktober 2004 i mål C-340/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Direktiv 92/50/EEG – Förfaranden vid offentlig upphandling av tjänster – Uppdrag att bistå entreprenören avseende ett reningsverk – Tilldelning av kontrakt till vinnaren i en föregående idétävling utan föregående publicering av ett meddelande om upphandling i EGT) 12	12

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2004/C 300/25	Domstolens dom (sjätte avdelningen) den 7 oktober 2004 i mål C-379/02 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret), Skatteministeriet mot Imexpo Trading A/S (Gemensamma tulltaxan – Tulltaxenummer – Klassificering i Kombinerade nomenklaturen – Stolsunderlägg)	13
2004/C 300/26	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 7 oktober 2004 i mål C-402/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Direktiven 89/48/EEG och 92/51/EEG – Erkännande av examensbevis – Behörighet att utöva yrket speciallärare inom dels offentlig sjukvård dels offentlig verksamhet vid regionala myndigheter – Begreppet reglerat yrke – Artikel 39 EG)	13
2004/C 300/27	Domstolens dom (första avdelningen) den 14 oktober 2004 i mål C-409/02 P: Jan Plugradt mot Europeiska centralbanken (Överklagande – Europeiska centralbankens personal – Arbetsförhållandets avtalsmässiga karaktär – Ändring av de arbetsuppgifter som angivits i anställningsavtalet)	14
2004/C 300/28	Domstolens dom (femte avdelningen) den 21 oktober 2004 i mål C-426/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Avgifter med motsvarande verkan – Gemensam handelspolitik – Import av varor med ursprung i medlemsstater och tredje länder – Avgifter som uttas för godkännande av fakturor)	14
2004/C 300/29	Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 oktober 2004 i mål C-431/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Farligt avfall – Fördragsbrott – Direktiv 91/689/EEG)	15
2004/C 300/30	Domstolens dom (stora avdelningen) den 5 oktober 2004 i mål C-442/02 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État): CaixaBank France mot Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Etableringsfrihet – Kreditinstitut – Nationell lagstiftning enligt vilken räntebärande avistakonton är förbjudna)	15
2004/C 300/31	Domstolens dom (andra avdelningen) den 21 oktober 2004 i mål C-447/02 P: KWS Saat AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (Överklagande – Gemenskapsvarumärke – Förordning (EG) nr 40/94 – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Färg som sådan – Färgen orange)	16
2004/C 300/32	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 19 oktober 2004 i mål C-472/02 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Bruxelles (Belgien), Siomab SA mot Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement (Miljö – Avfall – Rådets förordning (EEG) nr 259/93 om avfallstransporter – Avsändarmyndighetens behörighet att kontrollera hur transporterat avfall skall klassificeras (bortskaffande eller återvinning) och att invända mot en transport som klassificerats på felaktiga grunder – Invändningsformer)	16
2004/C 300/33	Domstolens dom (första avdelningen) den 21 oktober 2004 i mål C-8/03 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Bruxelles): Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) mot belgiska staten (Sjätte mervärdesskattedirektivet – Artikel 4 och artikel 9.2e – Begreppet skattskyldig person – Plats för tillhandahållande av tjänster – SICAV)	17
2004/C 300/34	Domstolens dom (femte avdelningen) den 19 oktober 2004 i mål C-31/03 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof): Pharmacia Italia SpA (Förordning (EEG) nr 1768/92 – Läkemedel – Tilläggskydd – Övergångsbestämmelser – Godkännanden för försäljning av en produkt som veterinärmedicinskt läkemedel och därefter som humanläkemedel)	17
2004/C 300/35	Domstolens dom (andra avdelningen) den 14 oktober 2004 i mål C-55/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Arbetslagare – Erkännande av utbildningsbevis – Trafikledare för civilflyg – Avvisning)	18

2004/C 300/36	Domstolens dom (andra avdelningen) den 12 oktober 2004 i mål C-60/03 (begäran om förhandsavgörande från Bundesarbeitsgericht): Wolff & Müller GmbH & Co. KG mot Jposé Filipe Pereira Félix (Artikel 49 EG – Inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster – Företag inom byggsektorn – Underleverantörer – Skyldighet för ett företag att ikläda sig borgensansvar för att personal anställd hos en underleverantör skall erhålla minimilön) 18	18
2004/C 300/37	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 oktober 2004 i mål C-106/03 P: Vedial SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande – Gemenskapsvarumärke – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 – Förväxlingsrisk – Ord- och figurmärket HUBERT – Invändning av innehavaren av det nationella ordmärket SAINT-HUBERT 41 – Harmoniseringsbyråns egenskap av svarande vid förstainstansrätten) 18	18
2004/C 300/38	Domstolens dom (första avdelningen) den 14 oktober 2004 i mål C-143/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Artikel 28 EG – Nationell lagstiftning enligt vilken alkaliska batterier omfattas av regler om märkning) 19	19
2004/C 300/39	Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 oktober 2004 i mål C-189/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna (Fördragsbrott – Frihet att tillhandahålla tjänster – Restriktioner – Privata bevakningsföretag) 19	19
2004/C 300/40	Domstolens dom (sjätte avdelningen) den 14 oktober 2004 i mål C-193/03 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Stuttgart): Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH mot Bundesrepublik Deutschland (Social trygghet – Återbetalning av utgifter för medicinsk behandling som uppstått i en annan medlemsstat – Artikel 34 i förordning (EEG) nr 574/72 – Sjukförsäkringskassa som tillämpar ett förenklat förfarande som innebär att fakturerade mindre belopp återbetalas i sin helhet) 20	20
2004/C 300/41	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 7 oktober 2004 i mål C-239/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Konventionen om skydd av Medelhavet mot förorening – Artiklarna 4.1 och 8 – Protokoll om skydd av Medelhavet mot förorening från landbaserade källor – Artikel 6.1 och 6.3 – Underlåtenhet att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra, minska och bekämpa kraftig och långvarig förorening av vattensamlingen Etang de Berre – Utsläppstillstånd) 20	20
2004/C 300/42	Domstolens dom (femte avdelningen) den 12 oktober 2004 i mål C-263/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Parallellimport – Import av läkemedel med ursprung i andra medlemsstater som är identiska med läkemedel som redan godkänts – Godkännande för försäljning – Avsaknad av rättsliga bestämmelser) 21	21
2004/C 300/43	Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 14 oktober 2004 i mål C-275/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal (Fördragsbrott – Direktiv 89/665/EEG – Prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten – Ofullständigt införlivande) 21	21
2004/C 300/44	Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 14 oktober 2004 i mål C-339/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Direktiv 1999/22/EG – Hållande av vilda djur i djurparker – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 22	22
2004/C 300/45	Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 7 oktober 2004 i mål C-341/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 98/49/EG) 22	22

2004/C 300/46	Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 oktober 2004 i mål C-445/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott – Frihet att tillhandahålla tjänster – Krav som värdmedlemsstaten uppställer för företag i andra medlemsstater som tillfälligt utstationerar arbetstagare som är medborgare i tredje land)	22
2004/C 300/47	Domstolens dom (sjätte avdelningen) den 21 oktober 2004 i mål C-477/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Direktiv 2001/12/EG, 2001/13/EG och 2001/14/EG – Gemenskapens järnvägar – Utveckling – Tillstånd för järnvägsföretag – Tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg – Underlåtenhet att införliva inom föreskriven tid)	23
2004/C 300/48	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 7 oktober 2004 i mål C-483/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Fördragsbrott – Direktiven 2001/12/EG, 2001/13/EG och 2001/14/EG – Gemenskapens järnvägar – Utveckling – Tillstånd för järnvägsföretag – Tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	23
2004/C 300/49	Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 oktober 2004 i mål C-524/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot G. & E. Gianniotis EPE (Skiljedoms klausul – Återbetalning av förskott – Dröjsmålsränta – Tredskodom)	24
2004/C 300/50	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 7 oktober 2004 i mål C-550/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Direktiven 2001/12/EG, 2001/13/EG och 2001/14/EG – Gemenskapens järnvägar – Utveckling – Tillstånd för järnvägsföretag – Tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	24
2004/C 300/51	mål C-407/04 P: Överklagande ingivet den 24 september 2004 (fax 16 september 2004) av Dalmine SpA av den dom som meddelats den 8 juli 2004 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) i mål T-50/00 mellan Dalmine SpA och Europeiska gemenskapernas kommission	25
2004/C 300/52	mål C-409/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) av den 2 augusti 2004 i målet mellan å ena sidan The Queen, på ansökan av: 1) Teleos plc; 2) Unique Distribution Limited; 3) Synectiv Limited; 4) New Communications Limited; 5) Quest Trading Company Limited; 6) Phones International Limited; 7) AGM Associates Limited; 8) DVD Components Limited; 9) Fonecomp Limited; 10) Bulk GSM; 11) Libratech Limited; 12) Rapid Marketing Services Limited; 13) Earthshine Limited, samt 14) Stardex (UK) Limited och å andra sidan Commissioners of Customs and Excise	26
2004/C 300/53	mål C-410/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia av den 22 juli 2004 i målet mellan Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori – A.N.A.V. och Comune di Bari samt A.M.T.A.B. Servizio S.p.A.	27
2004/C 300/54	mål C-412/04: Talan mot Republiken Italien väckt den 24 september 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	27
2004/C 300/55	mål C-416/04: Överklagande, ingivet den 29 september 2004 av The Sunrider Corporation, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 8 juli 2004 i mål T-203/02: The Sunrider Corporation mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån). Den andra parten i förfarandet inför harmoniseringsbyråns överklagandenämnd var Juan Espadafor Caba	29

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2004/C 300/56	mål C-417/04 P: Överklagande ingivet den 29 september 2004 av det beslut som fattats den 8 juli 2008 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (tredje avdelningen) i mål T-341/02 mellan Regione Siciliana mot Europeiska gemenskapernas kommission	30
2004/C 300/57	mål C-421/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Audiencia Provincial de Barcelona – femtonde avdelningen, av den 28 juni 2004 i målet mellan Matratzen Concod, AG och Hukla-Germany, S.A.	31
2004/C 300/58	mål C-423/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Social Security Commissioner, London, av den 14 september 2004 i målet mellan Sarah Margaret Richards och Secretary of State for Work and Pensions	31
2004/C 300/59	mål C-424/04: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 4 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	31
2004/C 300/60	mål C-425/04: Talan mot Republiken Italien väckt den 4 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	32
2004/C 300/61	mål C-426/04 P: Överklagande, ingivet den 4 oktober 2004 av Europeiska byrån för återuppbyggnad (EAR), av dom av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen) av den 7 juli 2004 i mål T-175/03: Norbert Schmitt mot Europeiska byrån för återuppbyggnad (EAR)	32
2004/C 300/62	mål C-430/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 8 juli 2004 i målet mellan Finanzamt Eisleben och Feuerbestattungsverein Halle e.V.	33
2004/C 300/63	Mål C-431/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 29 juni 2004 i målet beträffande Massachusetts Institute of Technologys överklagande	33
2004/C 300/64	mål C-432/04: Talan mot Edith Cresson väckt den 7 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	34
2004/C 300/65	mål C-433/04: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 8 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	34
2004/C 300/66	mål C-434/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Korkein oikeus av den 6 oktober 2004 i brottmålet mot Jan-Erik Anders Ahokainen och Mati Leppik	35
2004/C 300/67	mål C-435/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour de cassation de Belgique (Belgien) av den 6 oktober 2004 i målet mellan Sébastien Victor Leroy och Ministère public	35
2004/C 300/68	mål C-436/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hof van Cassatie van België (Belgien) av den 5 oktober 2004 i målet mellan Léopold Henri Van Esbroeck och Openbaar Ministerie (åklagarmyndigheten)	35
2004/C 300/69	mål C-437/04: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 15 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	36
2004/C 300/70	mål C-442/04: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 21 oktober 2004 av Konungariket Spanien	36
2004/C 300/71	Avskrivning av de förenade målen C-451/02 och C-452/02	37

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2004/C 300/72	Avskrivning av mål C-237/03	37
2004/C 300/73	Avskrivning av mål C-256/03	37
	FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM	
2004/C 300/74	Förstainstansrättens dom av den 28 september 2004 i mål T-310/00: MCI, Inc. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Kontroll av företagskoncentrationer – Talan om ogiltigförklaring – Berättigat intresse av att få saken prövad – Kommissionens behörighet)	38
2004/C 300/75	Förstainstansrättens dom den 30 september 2004 i mål T-246/02: Albano Ferrer de Moncada mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Betygsrapport – Upprättad för sent – Ersättning för skada)	38
2004/C 300/76	Förstainstansrättens dom den 30 september 2004 i mål T-313/02: David Meca-Medina och Igor Majcen mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Frihet att tillhandahålla tjänster – Antidopningsregler antagna av Internationella olympiska kommittén (IOK) – Rent idrottsliga regler)	39
2004/C 300/77	Förstainstansrättens dom den 30 september 2004 i mål T-16/03: Albano Ferrer de Moncada mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Betygsrapport – Oegentligheter i förfarandet – Motivering – Ogiltigförklaring av betygsrapport – Skadestånd)	39
2004/C 300/78	Förstainstansrättens dom den 28 september 2004 i mål T-216/03: Mario Paulo Tenreiro mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Förflyttning – Utebliven befordran – Jämförelse av kvalifikationer)	40
2004/C 300/79	Förstainstansrättens beslut av den 2 september 2004 i mål T-291/02: González y Díez SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (EKSG – Statligt stöd – Talan om ogiltigförklaring – Talan har inte längre något föremål – Anledning saknas att döma i saken – Beslut om rättegångskostnader)	40
2004/C 300/80	Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 21 september 2004 i mål T-310/03 R: Kreuzer Medien GmbH mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd (Interimistiskt förfarande – Ansökan om uppskov med verkställigheten – Huruvida en ansökan som ingivits av en intervenient kan upptas till sakprövning)	40
2004/C 300/81	Förstainstansrättens ordförandes beslut den 19 juli 2004 i mål T-439/03 R II: Ulrike Eppe mot Europaparlamentet (Interimistiskt förfarande – Utagningsförfarande – Ny ansökan – Upptagande till sakprövning – Krav på skyndsamhet – Föreligger inte)	41
2004/C 300/82	mål T-277/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 9 juli 2004 av Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG	41
2004/C 300/83	mål C-324/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 augusti 2004 av AFA	42
2004/C 300/84	mål T-333/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 11 augusti 2004 av House of Donuts International	42
2004/C 300/85	mål T-349/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 23 augusti 2004 av Parfümerie Douglas GmbH	43
2004/C 300/86	mål T-361/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 1 september 2004 av Republiken Österrike	44

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2004/C 300/87	mål T-368/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 september 2004 av Luc Verheyden	44
2004/C 300/88	mål T-372/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 september 2004 av Coopérative d'Exportation du Livre Français (CELF)	45
2004/C 300/89	mål T-375/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 17 september 2004 av Grandits GmbH och ytterligare fem sökande	45
2004/C 300/90	mål T-380/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 september 2004 av Ioannis Terezakis	46
2004/C 300/91	mål T-384/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 22 september 2004 av RB Square Holdings Spain S.L.	47
2004/C 300/92	mål T-389/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 23 september 2004 av Förbundsrepubliken Tyskland	47
2004/C 300/93	mål T-390/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 september 2004 av Carla Piccinni-Leopardi, Carlos Martínez Mongay och Georgios Katalagianakis	48
2004/C 300/94	mål T-394/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 5 oktober 2004 av Guido Strack	48
2004/C 300/95	mål T-395/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 5 oktober 2004 av Air One S.p.A.	49
2004/C 300/96	mål T-406/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas domstol, väckt den 4 oktober 2004 av André Bonnet	50
2004/C 300/97	mål T-407/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 1 oktober 2004 av Benedicta Miguelez Herreras	50
2004/C 300/98	mål T-408/04: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 4 oktober 2004 av Anke Kröppelin	50
2004/C 300/99	mål T-409/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 oktober 2004 av Benito Latino	51
2004/C 300/100	mål T-411/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 oktober 2004 av Jean-Paul Keppene	51
2004/C 300/101	mål T-415/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 oktober 2004 av Vittoria Tebaldi m.fl.	52
2004/C 300/102	mål T-417/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 15 oktober 2004 av den självständiga regionen Friuli-Venezia Giulia	52
2004/C 300/103	mål T-418/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 oktober 2004 av Confcooperative m.fl.	53
2004/C 300/104	mål T-420/04: Talan mot Europaparlamentet väckt den 10 oktober 2004 av Kenneth Blackler	54
2004/C 300/105	Avskrivning av mål T-251/99	54

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2004/C 300/106	Avskrivning av mål T-305/99	54
2004/C 300/107	Avskrivning av mål T-313/99	54
<hr/>		
	II <i>Förberedande rättsakter</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Upplysningar</i>	
2004/C 300/108	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 284, 20.11.2004	55
<hr/>		
	Rättelser	
2004/C 300/109	Rättelse av meddelande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> i mål C-310/01 (EUT C 55, 8.3.2003)	56

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 7 oktober 2004

i mål C-153/01: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(EUGFJ) — Avslut av räkenskaper — Räkenskapsåren 1996–1998 — Beslut 2001/137/EG)

(2004/C 300/01)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-153/01, Konungariket Spanien (ombud: S. Ortiz Vaamonde) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán), angående en talan om delvis ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG, som väckts den 9 april 2001, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, J.N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen och F. Macken (referent), generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 7 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut 2001/137/EG av den 5 februari 2001 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställt av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), ogiltigförklaras i den del en finansiell korrigeringsmedel 2 426 259 870 ESP, avseende ränta på tilläggsavgiften på mjölkprodukter, tillämpas på Konungariket Spanien.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Konungariket Spanien skall ersätta fyra femtedelar av rättegångskostnaderna.

4) Kommissionen skall ersätta en femtedel av rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 186, 30.6.2001.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 7 oktober 2004

i mål C-255/01 (begäran om förhandsavgörande från Symvoulio tis Epikrateias): Panagiotis Markopoulos m.fl. mot Ypourgos Anaptyxis m.fl. (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Åttonde direktivet 84/253/EEG — Artiklarna 11 och 15 — Godkännande av personer som har ansvar för lagstadgad revision av räkenskaper — Möjligheten att godkänna personer som inte avlagt yrkesexamen — Villkor för att godkänna medborgare från andra medlemsstater)

(2004/C 300/02)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-255/01, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland), genom beslut av den 12 juni 2001, som inkom till domstolen den 3 juli 2001, i målet mellan Panagiotis Markopoulos m.fl. och Ypourgos Anaptyxis, Soma Orkoton Elegkton, ytterligare deltagare i rättegången: Georgios Samothrakis m.fl. och Christos Panagiotidis, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, S. von Bahr och K. Schiemann (referent), generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 7 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Enligt artikel 15 i rådets åttonde direktiv 84/253/EEG av den 10 april 1984 grundat på artikel 54.3 g i fördraget, om godkännande av personer som har ansvar för lagstadgad revision av räkenskaper, är det tillåtet för alla medlemsstater att godkänna de personer som uppfyller de villkor som anges i denna artikel, det vill säga de personer som i den berörda medlemsstaten har rätt att utföra lagstadgad revision av de i artikel 1.1 angivna handlingarna och som har utfört sådan revision fram till det datum som avses i artikel 15, utan att kräva att de först avlägger en yrkesexamen.

Artikel 15 i åttonde direktivet 84/253 utgör däremot hinder för att en medlemsstat använder den behörighet som föreskrivs i denna artikel efter den tidsfrist på ett år som börjar löpa det datum då de nationella bestämmelserna varigenom direktivet införlivas börjar tillämpas. Detta datum får under alla omständigheter inte vara senare än den 1 januari 1990.

2) En värdmedlemsstat kan enligt artikel 11 i åttonde direktivet 84/253 godkänna yrkesutövare som redan har godkänts i en annan medlemsstat för att utföra lagstadgad revision av räkenskaper, utan att kräva att de avlägger en yrkesexamen, om de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten anser att deras kvalifikationer är likvärdiga med de kvalifikationer som krävs enligt den nationella lagstiftningen i denna stat, i enlighet med direktivet.

(¹) EGT C 289, 13.10.2001.

DOMSTOLENS DOM

(stora avdelningen)

den 5 oktober 2004

i mål C-397/01–C-403/01 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Lörrach): Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) mot Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV (¹)

(Socialpolitik — Skyddet för arbetstagarnas säkerhet och hälsa — Direktiv 93/104/EG — Tillämpningsområde — Räddningsassistent som medföljer i ambulans inom ramen för den räddningstjänst som bedrivs av Deutsches Rotes Kreuz — Räckvidden av begreppet vägtransporter — Begränsning av veckoarbetstiden — Princip — Direkt effekt — Undantag — Villkor)

(2004/C 300/03)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I de förenade målen C-397/01–C-403/01 angående begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framstälts av

Arbeitsgericht Lörrach (Tyskland), genom beslut av den 26 september 2001 som inkom till domstolen den 12 oktober 2001, i målen mellan Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) och Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV, har domstolen (stora avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puisseochet och J.N. Cunha Rodrigues samt domarna R. Schintgen (referent), F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och K. Lenaerts; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 5 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) a) Artikel 2 i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet och artikel 1.3 i rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden skall tolkas så att det arbete som utförs av en räddningsassistent inom ramen för en sådan räddningstjänst för akutsjukvård som är i fråga i målen vid den nationella domstolen omfattas av nämnda direktivs tillämpningsområde.

b) Begreppet "vägtransporter" i den mening som avses i artikel 1.3 i direktiv 93/104 skall tolkas så att det inte omfattar verksamhet i form av en räddningstjänst för akutsjukvård, trots att denna åtminstone delvis består i att använda ett fordon och följa med patienten under transporten till sjukhus.

2) Artikel 18.1 b i, första strecksatsen, i direktiv 93/104 skall tolkas så att denna bestämmelse kräver att varje arbetstagare har lämnat ett individuellt medgivande, som skall vara uttryckligt och lämnat av fri vilja, för att den maximala veckoarbetstiden på 48 timmar enligt artikel 6 i direktivet med giltig verkan skall kunna överskridas. Det är i detta hänseende inte tillräckligt att det i den berörda personens anställningsavtal finns en hänvisning till ett kollektivavtal som tillåter ett sådant överskridande.

3) Artikel 6 punkt 2 i direktiv 93/104 skall tolkas så att, under de omständigheter som är i fråga i målen vid den nationella domstolen, denna bestämmelse utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat som, beträffande tjänstgöring i form av beredskap (Arbeitsbereitschaft) som utförs av en räddningsassistent inom ramen för en räddningstjänst för akutsjukvård som bedrivs av en organisation som Deutsches Rotes Kreuz, får till följd att det, i förekommande fall genom ett kollektivavtal eller en företagsöverenskommelse som grundas på ett sådant avtal, är tillåtet att överskrida den maximala veckoarbetstiden på 48 timmar som fastställs i nämnda bestämmelse.

— Nämnda bestämmelse uppfyller samtliga villkor som krävs för att den skall ha direkt effekt.

— Vid avgörandet av ett mål där parterna enbart består av enskilda, är den nationella domstolen, när den tillämpar bestämmelser i nationell rätt som antagits för att införliva de skyldigheter som följer av ett direktiv, skyldig att beakta samtliga bestämmelser i nationell rätt och, i den utsträckning det är möjligt, tolka dessa mot bakgrund av direktivets ordalydelse och syfte för att uppnå ett resultat som är förenligt med det mål som eftersträvas i direktivet. I målen vid den nationella domstolen skall denna domstol således göra allt som är möjligt inom ramen för dess behörighet för att hindra ett över-skridande av den maximala veckoarbetstiden på 48 timmar som följer av artikel 6 punkt 2 i direktiv 93/104.

(¹) EGT C 3, 5.1.2002.

DOMSTOLENS DOM

(plenium)

av den 5 oktober 2004

i mål C-475/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (¹)

(Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 90 första stycket EG — Punktskatter på alkohol och alkoholdrycker — Tillämpning av en lägre skattesats på ouzo än på andra alkoholdrycker — Huruvida denna skattesats är förenlig med ett direktiv mot vilket talan inte väckts inom den i artikel 230 EG föreskrivna fristen)

(2004/C 300/04)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, plenium (ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puisseochet och J. N. Cunha Rodrigues samt domarna R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric och S. von Bahr (referent); generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett), har den 5 oktober 2004 avkunnat dom i mål C-475/01: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och M. Condou Durande), med stöd av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: K. Manji), mot Republiken Grekland (ombud: A. Samonirantou och P. Mylonopoulos) angående talan om fördragsbrott med stöd av artikel 226 EG som väckts den 6 december 2001. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Talan ogillas.

2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.

3) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 68, 16.3.2002.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 14 oktober 2004

i mål C-36/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH mot Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster — Fri rörlighet för varor — Restriktioner — Allmän ordning — Mänsklig värdighet — Skydd av grundläggande värden som garanteras i den nationella författningen — Spel med virtuellt dödande)

(2004/C 300/05)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Rosas (referent), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts och S. von Bahr); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitiesekreterare: avdelningsdirektör M.-F. Contet), har den 14 oktober 2004 avkunnat dom i mål C-36/02: Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH mot Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn angående en begäran enligt artikel 234 EG från Bundesverwaltungsgericht (Tyskland), som inkom till domstolen den 12 februari 2002, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Gemenskapsrätten utgör inte hinder mot att en näringsverksamhet, som består i anordnandet i vinstsyfte av spel där dödande av människor simuleras, förbjuds genom en nationell åtgärd som vidtagits för att skydda den allmänna ordningen på grund av att den mänskliga värdigheten åsidosätts genom verksamheten.

(¹) EGT C 109, 4.5.2002.

DOMSTOLENS DOM**(tredje avdelningen)****den 14 oktober 2004**

i mål C-39/02 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret): Mærsk Olie & Gas A/S mot Firma M. de Haan en W. de Boer ⁽¹⁾

(Brysselkonventionen — Förfarande för upprättande av en begränsningsfond för ansvar till följd av ett fartygs användning — Skadeståndstalan — Artikel 21 — Litispensens — Samma parter — Domstol vid vilken talan först väckts — Samma sak — Föreligger inte — Artikel 25 — Begreppet dom — Artikel 27.2 — Vägran att erkänna beslut)

(2004/C 300/06)

(Rättegångsspråk: danska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-39/02, angående en begäran om förhandsavgörande med tillämpning av protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, som framställdes av Højesteret (Danmark), genom beslut av den 8 februari 2002, som inkom till domstolen den 13 februari 2002, i målet mellan Mærsk Olie & Gas A/S och Firma M. de Haan en W. de Boer, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av A. Rosas, tillförordnad ordförande på tredje avdelningen, samt domarna R. Schintgen (referent) och N. Colneric, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) En ansökan som en fartygsägare inger till en domstol i en konventionsstat i syfte att upprätta en fond för ansvarsbegränsning, i vilken en potentiell skadelidande person namnges, och en skadeståndstalan som denne skadelidande väckt mot fartygsägaren vid en domstol i en annan konventionsstat, utgör inte litispensens i den mening som avses i artikel 21 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde.
- 2) Ett beslut om upprättande av en sådan fond för ansvarsbegränsning som avses i målet vid den nationella domstolen skall anses utgöra en dom i den mening som avses i artikel 25 i denna konvention.
- 3) Ett beslut om upprättande av en fond för ansvarsbegränsning som meddelas utan föregående delgivning till den berörde fordrings-

ägaren, även i det fall den sistnämnde har överklagat beslutet och gjort gällande att den domstol som meddelat detsamma inte var behörig, kan inte nekas erkännande i en annan konventionsstat med tillämpning av artikel 27.2 i nämnda konvention, på villkor att svaranden har delgivits beslutet på rätt sätt och i tillräckligt god tid.

⁽¹⁾ EGT C 109, 4.5.2002.**DOMSTOLENS DOM****(andra avdelningen)****den 12 oktober 2004**

i mål C-55/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Artiklarna 1, 6 och 7 i direktiv 98/59/EG — Begreppet kollektiva uppsägningar — Bestämmelser om uppsägning som anses likvärdiga — Ofullständigt införlivande)

(2004/C 300/07)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-55/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Sack och M. França) mot Republiken Portugal (ombud: L. Fernandes och F. Ribeiro Lopes), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 22 februari 2002, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric (referent), och J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitiesekreterare: R. Grass, den 12 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 1 och 6 i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar genom att begränsa begreppet kollektiva uppsägningar till uppsägningar av strukturell, teknisk eller konjunkturbetonad art och genom att inte låta detta begrepp omfatta uppsägningar av samliga skäl som inte är hänförliga till arbetstagaren personligen.

- 2) *Talan ogillas i övrigt.*
- 3) *Republiken Portugal skall ersätta rättegångskostnaderna.*

DOMSTOLENS DOM**(andra avdelningen)****den 7 oktober 2004**⁽¹⁾ EGT C 97, 20.4.2002.**DOMSTOLENS DOM****(andra avdelningen)****av den 21 oktober 2004**

i mål C-64/02 P: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) mot Erpo Möbelwerk GmbH ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Ordkombinationen DAS PRINZIP DER BEQUEMLICHKEIT — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2004/C 300/08)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, andra avdelningen (C.W.A. Timmermans (referent), avdelningsordförande, samt domarna C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen och J. N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Arzamendi), har den 21 oktober 2004 avkunnat dom i mål C-64/02 P: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), (företrädd av A. von Mühlendahl och G. Schneider), med stöd av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, (företrädd av P. Ormond, C. Jackson, M. Bethell och M. Tappin, biträdda av D. Alexander), i vilket den andra parten är: Erpo Möbelwerk GmbH, (företrädd av S. von Petersdorff-Campen, Rechtsanwalt och H. von Rohr, Patentanwalt), angående ett överklagande enligt artikel 49 i EG-stadgan för domstolen. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Överklagandet ogillas.*
- 2) *Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) skall ersätta rättegångskostnaderna.*
- 3) *Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 109, av den 4.5.2002.

i mål C-103/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiven 75/442/EEG och 91/689/EEG — Begreppet avfallsmängder — Undantag från tillståndsplikten)

(2004/C 300/09)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål C-103/02, angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 20 mars 2002, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Wainwright och R. Amorosi) mot Republiken Italien (ombud: I. Braguglia biträdd av M. Fiorilli), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann, samt domarna A. Rosas, S. von Bahr (referent), R. Silva de Lapuerta och K. Lenaerts, generaladvokat: M. Poiares Maduro, justitiesekreterare: R. Grass, den 7 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 10 och 11.1 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, genom att inte i dekret av den 5 februari 1998 om fastställande av sådant icke-farligt avfall som omfattas av förenklade förfaranden för återvinning enligt artiklarna 31 och 33 i lagstiftningsdekret nr 22 av den 5 februari 1997 fastställa de högsta tillåtna mängder avfall, per avfallstyp, som kan återvinnas enligt reglerna om undantag från tillståndsplikten.*
- 2) *Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11.1 i direktiv 75/442. i ändrad lydelse, och enligt artikel 3 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall, genom att inte göra en exakt definition av de typer av avfall som omfattas av de tekniska normerna 5.9 och 7.8 i bilaga 1 till ovan nämnda dekret.*
- 3) *Talan ogillas i övrigt.*
- 4) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 118, 18.05.2002.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 14 oktober 2004

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 7 oktober 2004

i mål C-113/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna ⁽¹⁾

(Förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter — Direktiv 75/442/EEG om avfall — Nationell bestämmelse enligt vilken det föreskrivs att invändning mot avfallstransport för återvinning kan göras så snart 20 procent av avfallet kan återvinnas i medlemsstaten och den procentandel avfall som kan återvinnas i destinationslandet är lägre — Bestämmelse i en medlemsstat genom vilken ett förfarande i punkt R 1 (återvinning genom förbränning) i bilaga II B till direktiv 75/442 eller i punkt D 10 (bortskaffande genom förbränning) i bilaga II A till samma direktiv inte klassificeras enligt kriteriet faktisk användning, utan enligt kriteriet det förbrända avfallets värmevärde)

(2004/C 300/10)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen, sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann (referent) samt domarna A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts och S. von Bahr, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, har den 14 oktober 2004 avkunnat dom i mål C-113/02 angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG som väckts den 27 mars 2002: Europeiska gemenskapernas kommission, (ombud: H. van Lier, biträdd av M. van der Woude och R. Wezenbeek-Geuke) mot Konungariket Nederländerna (ombud: H.G. Sevenster). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.4 i rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen, och enligt artikel 1 e och 1 f i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 och enligt kommissionens beslut 96/350/EG av den 24 maj 1996.

2) Konungariket Nederländerna skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 144 av den 15.6.2002

i mål C-136/02 P: Mag Instrument Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — Ficklampors tredimensionella form — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga)

(2004/C 300/11)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, andra avdelningen (C.W.A. Timmermans, avdelningsordförande, samt domarna C. Gulmann, J.-P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues, och F. Macken (referent); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlet), har den 7 oktober 2004 avkunnat dom i mål C-136/02 P: Mag Instrument Inc., Ontario, Kalifornien (Amerikas förenta stater), (inledningsvis företrädd av A. Nette, G. Rahn, W. von der Osten-Sacken och H. Stratmann, därefter av W. von der Osten-Sacken, U. Hocke och A. Spranger, Rechtsanwältin) i vilket den andra parten är, Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (företrädd av D. Schennen, i egenskap av ombud), angående ett överklagande i enlighet med artikel 49 i EG-stadgan för domstolen. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Överklagandet ogillas.

2) Mag Instrument Inc. skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 144, av den 15.6.2002.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 14 oktober 2004

i mål C-173/02: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾**(Förordning (EEG) nr 3950/92 — Gemensam organisation av marknaden för mjölk och mjölkprodukter — Kommissionens beslut enligt vilket ett stöd för inköp av mjölkkvoter är otillåtet)**

(2004/C 300/12)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-173/02, angående en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG, som väckts den 13 maj 2002, Konungariket Spanien (ombud: S. Ortiz Vaamonde) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. L. Buendía Sierra), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann (referent) samt domarna A. Rosas och S. von Bahr, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 169, 13.7.2002.

DOMSTOLENS DOM

(plenum)

den 19 oktober 2004

i mål C-200/02 (begäran om förhandsavgörande från Immigration Appellate Authority), Kunqian Catherine Zhu, Man Lavette Chen mot Secretary of State for the Home Department ⁽¹⁾**(Uppehållstillstånd — Barn med medborgarskap i en medlemsstat men som uppehåller sig i en annan — Föräldrar som är medborgare i tredje land — Moderns rätt att uppehålla sig i den andra medlemsstaten)**

(2004/C 300/13)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-200/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Immigration Appellate Authority (Förenade kungariket), genom beslut av den 27 maj

2002 som inkom till domstolen den 30 maj 2002, i målet mellan Kunqian Catherine Zhu, Man Lavette Chen mot Secretary of State for the Home Department, har domstolen (plenum), sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta och K. Lenaerts samt domarna C. Gulmann, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 19 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 18 EG och rådets direktiv 90/364/EEG av den 28 juni 1990 om rätt till bosättning medför, under sådana omständigheter som i målet vid den nationella domstolen, en rätt till permanent uppehållstillstånd i värdmedlemsstaten för en minderårig i späda ålder som är medborgare i en medlemsstat och som omfattas av en adekvat sjukförsäkring samt står under vårdnad av en förälder, vilken är medborgare i ett tredje land och vars tillgångar är tillräckliga för att undvika att den förstnämnde ligger det sociala bidragssystemet i värdmedlemsstaten till last. I ett sådant fall har den förälder som har den faktiska vårdnaden om barnet enligt samma bestämmelser rätt att bosätta sig tillsammans med barnet i värdmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EGT C 180, 27.7.2002.

DOMSTOLENS DOM

(plenum)

den 12 oktober 2004

i mål C-222/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof): Peter Paul, Cornelia Sonnen-Lütte och Christel Mörkens mot Bundesrepublik Deutschland ⁽¹⁾**(”Kreditinstitut — System för garanti av insättningar — Direktiv 94/19/EG — Direktiven 77/780/EEG, 89/299/EEG och 89/646/EEG — Tillsynsåtgärder som vidtas av den behöriga myndigheten för att skydda insättarna — Tillsynsmyndigheternas ansvar för förluster som orsakats av brister i tillsynen”)**

(2004/C 300/14)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-222/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Bundesgerichtshof (Förbundsrepubliken Tyskland), genom beslut av den 16 maj 2002 som inkom till domstolen den 17 juni 2002, i målet mellan Peter Paul, Cornelia Sonnen-Lütte och Christel Mörkens, å ena sidan, och Bundesrepublik Deutschland, å andra sidan, har domstolen (plenum), sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann (referent), J.-P. Puissechet, R. Schintgen och F. Macken samt domarna N. Colneric, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 30 mars 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Under förutsättning att insättarna är garanterade sådan kompensation som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar, utgör artikel 3.2–3.5 i detta direktiv inte hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken den nationella myndighet som utövar tillsyn över kreditinstitut skall utföra sina uppgifter endast i det allmännas intresse, vilket enligt nationell rätt medför att enskilda inte kan begära ersättning för skada som orsakats av att denna myndighet har brustit i sin tillsyn.
- 2) Rådets första direktiv 77/780/EEG av den 12 december 1977 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, rådets direktiv 89/299/EEG av den 17 april 1989 om kapitalbasen i kreditinstitut och rådets andra direktiv 89/646/EEG av den 15 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, samt med ändring av direktiv 77/780/EEG, utgör inte hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken den nationella myndighet som utövar tillsyn över kreditinstitut skall utföra sina uppgifter endast i det allmännas intresse, vilket enligt nationell rätt medför att enskilda inte kan begära ersättning för skada som orsakats av att denna myndighet har brustit i sin tillsyn.

(¹) EGT C 202, 24.8.2002.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 7 oktober 2004

i mål C-247/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale amministrative regionale per la Lombardia), Sintesi SpA mot Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici (¹)

(Direktiv 93/37/EEG — Offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten — Tilldelning av kontrakt — Den upphandlande myndighetens rätt att välja mellan kriteriet det lägsta priset och kriteriet det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet)

(2004/C 300/15)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål C-247/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställt av Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Italien), genom beslut av den 26 juni 2002 som inkom till domstolen den 8 juli 2002, i

målet Sintesi SpA mot Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici, ytterligare deltagare i rättegången: Ingg. Provera e Carrassi SpA, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna J.-P. Puissochet, R. Schintgen (referent), F. Macken och N. Colneric, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Azarmendi, den 7 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 30.1 i rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid tilldelning av kontrakt vid offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten skall tolkas så att den utgör hinder för nationella bestämmelser genom vilka de upphandlande myndigheterna beträffande tilldelning av kontrakt avseende offentliga bygg- eller anläggningsarbeten efter öppna eller selektiva förfaranden på ett abstrakt och allmänt sätt åläggs att endast tillämpa kriteriet det lägsta priset.

(¹) EGT C 202, 24.8.2004

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 14 september 2004

i mål C-276/02: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Statligt stöd — Begrepp — Ett företags underlåtenhet att betala skatter och sociala avgifter — De nationella myndigheternas handlande efter betalningsinställelse)

(2004/C 300/16)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden C. W. A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, J.-P. Puissochet (referent), J. N. Cunha Rodrigues och F. Macken; generaladvokat: M. Poirares Maduro; justitiesekreterare: R. Grass), har den 14 september 2004 avkunnat dom i mål C-276/02: Konungariket Spanien (ombud: S. Ortiz Vaamonde) mot Europeiska gemenskapernas dom (ombud: V. Kreuzschitz och J. L. Buendia Sierra) angående en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG som inkom till domstolen den 23 juli 2002. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Kommissionens beslut 2002/935/EG av den 14 maj 2002 om statligt stöd beviljat Grupo de Empresas Álvarez ogiltigförklaras.

2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 219, 14.9.2002.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 247, 12.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 21 oktober 2004

i mål C-288/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (¹)

(Sjötransporter — Frihet att tillhandahålla tjänster — Cabotage)

(2004/C 300/17)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-288/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Simonsson och M. Patakia) mot Republiken Grekland (ombud: E.-M. Mamouna), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 9 augusti 2002, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans (referent) samt domarna C. Gulmann och R. Schintgen; generaladvokat: A. Tizzano; justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 21 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Grekland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 1, 3 och 6 i rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) genom att anse att Peloponnesos utgör en ö och genom att i egenskap av värdstat tillämpa nationella bestämmelser om bemanning på kryssningslinjefartyg på mer än 650 bruttoton som utför öcabotage.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 14 oktober 2004

i mål C-298/02: Republiken Italien mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Feoga — Produktionsstöd för vissa bearbetade frukt- och grönsaksprodukter — Förordning (EEG) nr 1558/91 — Artikel 1 — Päron och persikor — Beslut 2002/524/EG)

(2004/C 300/18)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål C-298/02, Republiken Italien (ombud: I.M. Braguglia, assisterad av M. Fiorilli) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Cattabringa, assisterad av M. Moretto), angående en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG, som inkom den 21 augusti 2002, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna N. Colneric (referent), J.N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič och E. Levits, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Talan ogillas.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 261, 26.10.2002.

DOMSTOLENS DOM**(första avdelningen)****den 14 oktober 2004****i mål C-299/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna ⁽¹⁾**

(Fördragsbrott — Artiklarna 43 EG och 48 EG — Nationella bestämmelser enligt vilka det för att kunna registrera ett fartyg i Nederländerna krävs att aktieägarna, styrelseledamöterna och de fysiska personer som sköter den dagliga ledningen av det bolag i gemenskapen som äger fartyget har gemenskapsnationalitet eller EES-nationalitet — Nationella bestämmelser enligt vilka en styrelseledamot i ett rederi skall ha dels gemenskapsnationalitet eller EES-nationalitet, dels gemenskapshemvist eller EES-hemvist)

(2004/C 300/19)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-299/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K.H.I. Simonsson och H.M.H. Speyart) mot Konungariket Nederländerna (ombud: H.G. Sevenster och S. Terstal), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann (referent) samt domarna A. Rosas och R. Silva de Lapuerta, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 48 EG genom att anta och i sin lagstiftning behålla artikel 311 i Wetboek van Koophandel och artikel 8:169 i Burgerlijk Wetboek, i vilka det uppställs villkor avseende

- nationaliteten hos aktieägare i bolag som äger ett sjögående fartyg som de önskar registrera i Nederländerna,
- nationaliteten hos styrelseledamöter i bolag som äger ett sjögående fartyg som de önskar registrera i Nederländerna,
- nationaliteten hos de fysiska personer som sköter den dagliga ledningen av det driftställe genom vilket den sjöfartsverksamhet som krävs för registrering av ett fartyg i de nederländska registren bedrivs i Nederländerna,
- nationaliteten hos styrelseledamöter i rederier för sjögående fartyg som är registrerade i Nederländerna, och

— hemvistet för styrelseledamöter i rederier för sjögående fartyg som är registrerade i Nederländerna.

2) Konungariket Nederländerna skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 247, 12.10.2002.

DOMSTOLENS DOM**(andra avdelningen)****den 7 oktober 2004****i mål C-312/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige ⁽¹⁾**

(Talan om ogiltigförklaring — EUGFJ — Utgifter som har undantagits från gemenskapsfinansiering — Stöd till producenter av vissa jordbruksgrödor — Gemensam organisation av marknaden för nötkött)

(2004/C 300/20)

(Rättegångsspråk: svenska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-312/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Renman) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Simonsson), angående en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG, som väckts vid domstolen den 4 september 2002, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues (referent), den 7 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Konungariket Sverige skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 261, 26.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(stora avdelningen)

den 12 oktober 2004

i mål C-313/02 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): Nicole Wippel mot Peek & Cloppenburg GmbH & Co.KG ⁽¹⁾

(Direktiv 97/81/EG — Direktiv 76/207/EEG — Socialpolitik — Likabehandling av deltidssamarbetande och heltidssamarbetande arbetstagare — Likabehandling av manliga arbetstagare och kvinnliga arbetstagare — Arbetstid och arbetstidens förläggning)

(2004/C 300/21)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-313/02, angående en begäran om förhandsavgörande till domstolen enligt artikel 234 EG, som framställdes av Oberster Gerichtshof (Österrike), genom beslut av den 8 augusti 2002 som inkom till domstolen den 5 september 2002, i målet mellan Nicole Wippel och Peek & Cloppenburg GmbH & Co.KG, har domstolen (stora avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta och K. Lenaerts samt domarna J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken (referent), J.N. Cunha Rodrigues och K. Schiemann, generaladvokat: J. Kokott, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 12 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor är tillämpligt på en arbetstagare med ett anställningsavtal, sådant som det i målet vid den nationella domstolen, enligt vilket arbetstidens omfattning och förläggning är beroende av arbetsbehovet och fastställs gemensamt av parterna endast från fall till fall.

En sådan arbetstagare omfattas även av tillämpningsområdet för ramavtalet i bilagan till rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidssamarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS, när:

- arbetstagaren har ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande som regleras av lag, kollektivavtal eller praxis i varje medlemsstat,
- arbetstagaren är en anställd vars normala arbetstid, beräknad på veckobasis eller som ett genomsnitt över en period på upp till ett år, understiger den normala arbetstiden för en jämförbar heltidssamarbetande i den mening som anses i klausul 3.2 i nämnda ramavtal, och

— medlemsstaten, i fråga om deltidssamarbetande med tillfällig anställning, varken helt eller delvis undantagit dessa deltidssamarbetande från bestämmelserna i detta avtal i enlighet med klausul 2.2.

2) Klausul 4 i ramavtalet i bilagan till rådets direktiv 97/81 och artiklarna 2.1 och 5.1 i rådets direktiv 76/207 skall tolkas så,

— att de inte utgör hinder för att tillämpa en bestämmelse såsom 3 § Arbeitszeitgesetz (lag om arbetstid) den högsta tillåtna arbetstiden fastställs till i princip 40 timmar per vecka och 8 timmar per dag och genom vilken även den högsta tillåtna arbetstiden och dess förläggning regleras för såväl heltidssamarbetande som deltidssamarbetande arbetstagare,

— att, för det fall veckoarbetstidens omfattning och förläggning anges i samtliga anställningsavtal för ett företags övriga arbetstagare, ovannämnda bestämmelser inte utgör hinder för att tillämpa ett avtal om deltidssamarbetande för arbetstagare i samma företag, sådant som det avtal som är aktuellt i målet vid den nationella domstolen, enligt vilket veckoarbetstidens omfattning och förläggning inte är fasta utan är beroende av arbetsbehovet och avtalas från fall till fall och där dessa arbetstagare dessutom har rätt att acceptera eller avböja erbjudet arbete.

⁽¹⁾ EGT C 289, 23.11.2002.

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

den 12 oktober 2004

i mål C-328/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Jordbruk — Förordning (EEG) nr 3508/92 — Integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen)

(2004/C 300/22)

(Rättegångsspråk: grekiska)

I mål C-328/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande) mot Republiken Grekland (ombud: V. Kontolaimos och I. Chalkias), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som inkom den 18 september 2002, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J.-P. Puissochet, F. Macken (referent), J. Malenovský och U. Lohmus, generaladvokat: P. Leger, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 12 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets förordning (EEG) nr 3508/92 av den 27 november 1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att fullt ut införliva artikel 2 a och 2 e i nämnda förordning.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europeiska gemenskapernas kommission och Republiken Grekland skall vardera bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EGT C 261, 26.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 14 oktober 2004

i mål C-336/02 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Düsseldorf): Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH mot Brangewitz GmbH (¹)

(Växtförädlarrätt — Skyddsordning — Artikel 14.3 i förordning (EG) nr 2100/94 och artikel 9 i förordning (EG) nr 1768/95 — Jordbrukares användning av skördeprodukten — Bearbetningsföretag — Skyldighet att informera en innehavare av en växtförädlarrätt)

(2004/C 300/23)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-336/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Landgericht Düsseldorf (Tyskland), genom beslut av den 8 augusti 2002, som inkom till domstolen den 23 september 2002, i målet mellan Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH och Brangewitz GmbH, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts och S. von Bahr (referent), generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Azarmendi, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 14.3 sjätte strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt, jämförd med artikel 9 i kommissionens förordning (EG) nr 1768/95 av den 24 juli 1995 om införande av genomförandebestämmelser för det undantag i jordbruket som föreskrivs i artikel 14.3 i förordning nr 2100/94, skall inte tolkas så, att en innehavare av gemenskapens växtförädlarrätt har rätt att begära att ett bearbetningsföretag skall lämna ut de uppgifter som avses i

dessa bestämmelser när innehavaren saknar indikationer på att bearbetningsföretaget har bearbetat eller har för avsikt att bearbeta den skördeprodukt som jordbrukare har erhållit genom att odla förökningsmaterial av en sort som tillhör rättsinnehavaren och som omfattas av nämnda rätt – undantaget hybrider och syntetiska sorter – och som tillhör en av de arter av lantbruksväxter som räknas upp i artikel 14.2 i förordning nr 2100/94 till utsäde.

- 2) Artikel 14.3 sjätte strecksatsen i förordning nr 2100/94, jämförd med artikel 9 i förordning nr 1768/95, skall tolkas så, att när rättsinnehavaren har indikationer på att bearbetningsföretaget har bearbetat eller har för avsikt att bearbeta den skördeprodukt som jordbrukare har erhållit genom att odla förökningsmaterial av en sort som tillhör rättsinnehavaren och som omfattas av gemenskapens växtförädlarrätt – undantaget hybrider och syntetiska sorter – och som tillhör en av de arter av lantbruksväxter som räknas upp i artikel 14.2 i förordning nr 2100/94 till utsäde, är bearbetningsföretaget skyldigt att till rättsinnehavaren lämna relevanta uppgifter inte endast om de jordbrukare beträffande vilka rättsinnehavaren har indikationer på att bearbetningsföretaget har utfört eller har för avsikt att utföra sådana bearbetningstjänster, utan även avseende alla andra jordbrukare åt vilka det har bearbetat eller har för avsikt att bearbeta den skördeprodukt som har erhållits genom att odla förökningsmaterial av den berörda sorten, när denna sort har deklarerats eller på annat sätt var känd för bearbetningsföretaget.

(¹) EGT C 289, 23.11.2002.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 14 oktober 2004

i mål C-340/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 92/50/EEG — Förfaranden vid offentlig upphandling av tjänster — Uppdrag att bistå entreprenören avseende ett reningsverk — Tilldelning av kontrakt till vinnaren i en föregående idétävling utan föregående publicering av ett meddelande om upphandling i EGT)

(2004/C 300/24)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-340/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Nolin) mot Republiken Frankrike (ombud: G. Bergues, S. Pailler och D. Petrasch), angående en talan om

fördragsbrott med stöd av artikel 226 EG väckt den 24 september 2002, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Jann samt domarna S. von Bahr och K. Schiemann (referent), generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, i synnerhet dess artikel 15.2, genom att Communauté urbaine du Mans tilldelat ett kontrakt för undersökning som avsåg bistånd till entreprenören avseende reningsverket i Chauvinière utan att ha publicerat ett meddelande om upphandling i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.
- 2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 289, 23.11.2002.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 7 oktober 2004

i mål C-379/02 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret), Skatteministeriet mot Imexpo Trading A/S (¹)

(Gemensamma tulltaxan — Tulltaxenummer — Klassificering i Kombinerade nomenklaturen — Stolsunderlägg)

(2004/C 300/25)

(Rättegångsspråk: danska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-379/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Østre Landsret (Danmark), genom beslut av den 15 oktober 2002 som inkom till domstolen den 21 oktober 2002, i målet mellan Skatteministeriet och Imexpo Trading A/S, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Borg Barthet, samt domarna J.-P. Puisseochet (referent) och S. von Bahr, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den

7 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Kombinerade nomenklaturen (KN), som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1734/96 av den 9 september 1996, kommissionens förordning (EG) nr 2086/97 av den 4 november 1997, kommissionens förordning (EG) nr 2261/98 av den 26 oktober 1998 och av kommissionens förordning (EG) nr 2204/99 av den 12 oktober 1999, skall tolkas så att i ett sådant mål som det som är anhängigt vid den nationella domstolen i vilket parterna har olika uppfattningar angående huruvida stolsunderlägg i plast av det slag som är i fråga i det nationella målet skall omfattas av undernummer 3918 10 90 eller av undernummer 9403 70 90 i Kombinerade nomenklaturen, skall det första av dessa nummer ges företräde.

(¹) EGT C 7, 11.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 7 oktober 2004

i mål C-402/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (¹)

(Fördragsbrott — Direktiven 89/48/EEG och 92/51/EEG — Erkännande av examensbevis — Behörighet att utöva yrket speciallärare inom dels offentlig sjukvård dels offentlig verksamhet vid regionala myndigheter — Begreppet reglerat yrke — Artikel 39 EG)

(2004/C 300/26)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-402/02, angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, väckt den 12 november 2002, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och D. Martin) mot Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och A. Colomb), har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. W. A. Timmermans (referent) samt domarna C. Gulmann, J.-P. Puisseochet och J. N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitiesekreterare: R. Grass, den 7 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier och rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48 samt enligt artikel 39 EG genom att inte inrätta ett system för ömsesidigt erkännande av examensbevis som motsvarar kraven i nämnda direktiv med avseende på behörighet att utöva yrket speciallärare inom dels offentlig sjukvård dels offentlig verksamhet vid regionala myndigheter och genom att bibehålla nationella bestämmelser och praxis vid nämnden för godkännande av examensbevis enligt vilka hänsyn inte tas till inflyttade arbetstagares yrkeserfarenhet.

2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 323, 21.12.2002

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 14 oktober 2004

i mål C-409/02 P: Jan Plugradt mot Europeiska centralbanken (¹)

(Överklagande — Europeiska centralbankens personal — Arbetsförhållandets avtalsmässiga karaktär — Ändring av de arbetsuppgifter som angivits i anställningsavtalet)

(2004/C 300/27)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-409/02 P, angående ett överklagande enligt artikel 56 i domstolens stadga, som inkom den 18 november 2002, Jan Plugradt (ombud: N. Pflüger), i vilket den andra parten är Europeiska centralbanken (ombud: V. Saintot och T. Gilliams, biträdda av B. Wägenbaur), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Rosas, R. Silva de Lapuerta (referent), K. Lenaerts och S. von Bahr, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: avdel-

ningsdirektören M.-F. Contet, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Överklagandet ogillas.

2) Jan Pflugradet skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 19, 25.01.2003

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 21 oktober 2004

i mål C-426/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (¹)

(Fördragsbrott — Avgifter med motsvarande verkan — Gemensam handelspolitik — Import av varor med ursprung i medlemsstater och tredje länder — Avgifter som uttas för godkännande av fakturor)

(2004/C 300/28)

(Rättegångsspråk: grekiska)

I mål C-426/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis och M. Konstantinidis) mot Republiken Grekland (ombud: A. Samoni-Rantou och N. Dafniou), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som inkom den 22 november 2002, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna C. Gulmann (referent) och S. von Bahr, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 21 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 23 EG, 25 EG och 133 EG genom att, för Ethniko Organismo Farmakons (nationellt organ för läkemedel) räkning, ta ut en avgift för att godkänna fakturor för import av råmaterial för farmakologisk användning, halyfabrikat eller färdiga varor från andra medlemsstater eller tredje länder.

2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 31, 8.2.2003.

3) Europeiska gemenskapernas kommission skall bära en femtedel av rättegångskostnaderna.

4) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall bära fyra femtedelar av rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 19, 25.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

av den 12 oktober 2004

i mål C-431/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (¹)

(Farligt avfall — Fördragsbrott — Direktiv 91/689/EEG)

(2004/C 300/29)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål C-431/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis och M. Konstantinidis) mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: P. Ormond och K. Manji, biträdda av M. Demetriou, barrister), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG väckt den 28 november 2002, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden A. Rosas samt domarna A. Borg Barthet, F. Macken (referent), S. von Bahr och U. Löhmus, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 12 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall (EGT L 377, s. 20) och enligt EG-fördraget genom att inte vidta alla nödvändiga åtgärder för att iaktta sina skyldigheter enligt artiklarna 1.4, 1.5, 2.1, 2.2, 2.4, 3.1-4, 4.1-3 och 5.2 i direktivet.

2) Talan ogillas i övrigt.

DOMSTOLENS DOM

(stora avdelningen)

den 5 oktober 2004

i mål C-442/02 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État): CaixaBank France mot Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (¹)

(Etableringsfrihet — Kreditinstitut — Nationell lagstiftning enligt vilken räntebärande avistakonton är förbjudna)

(2004/C 300/30)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-442/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Conseil d'État (Frankrike), genom beslut av den 6 november 2002, som inkom till domstolen den 5 december 2002, i målet mellan CaixaBank France och Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, ytterligare deltagare i rättegången: Banque fédérale des banques populaires m.fl., har domstolen (stora avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet och J.N. Cunha Rodrigues (referent) samt domarna R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta och K. Lenaerts, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Arzamendi, den 5 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 43 EG utgör hinder för att det i en medlemsstats lagstiftning föreskrivs förbud mot att ett kreditinstitut, som är dotterbolag till ett bolag i en annan medlemsstat, lämnar ränta på avistakonton i euro som öppnats av personer som är bosatta i den förstnämnda medlemsstaten.

⁽¹⁾ EGT C 19, 25.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 21 oktober 2004

i mål C-447/02 P: KWS Saat AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Färg som sådan — Färgen orange)

(2004/C 300/31)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-447/02 P, angående ett överklagande enligt artikel 49 i EG-stadgan för domstolen, som ingivits den 11 december 2002, KWS Saat AG (avocat: C. Rohnke), Einbeck (Tyskland), mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: D. Schennen och G. Schneider), har domstolen, sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, J.P. Puisseochet, N. Colneric och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: P. Léger, justitisekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Arzamendi, den 21 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) KWS Saat AG skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 55, 8.3.2003.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 19 oktober 2004

i mål C-472/02 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Bruxelles (Belgien), Siomab SA mot Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement) ⁽¹⁾

(Miljö — Avfall — Rådets förordning (EEG) nr 259/93 om avfallstransporter — Avsändarmyndighetens behörighet att kontrollera hur transporterat avfall skall klassificeras (bortskaffande eller återvinning) och att invända mot en transport som klassificerats på felaktiga grunder — Invändningsformer)

(2004/C 300/32)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-472/02 angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Cour d'appel de Bruxelles (Belgien), genom beslut av den 20 december 2002, som inregistrerades den 27 december 2002, i ett mål mellan Siomab SA och Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna C. Gulmann (referent) och S. von Bahr, generaladvokat: P. Léger, justitisekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 19 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen, i dess lydelse enligt kommissionens beslut 98/368/EG av den 18 maj 1998 och kommissionens beslut 1999/816/EG av den 24 november 1999, skall tolkas så, att om en medlemsstat, i enlighet med artikel 6.8 i den ovannämnda förordningen tillämpar det särskilda anmälningsförfarande som innebär att den behöriga avsändarmyndigheten avsänder den följesedel som upprättats för en transport av avfall för återvinning, kan denna myndighet, om den anser sig vara tvungen att invända mot transporten på grund av att anmälnaren klassificerat den felaktigt, inte omklassificera transporten ex officio, och den är skyldig att delge övriga behöriga myndigheter och mottagaren denna handling. Det åligger härvid den behöriga avsändarmyndigheten att, på alla sätt och senast vid utgången av den frist som föreskrivs i artikel 7.2 i den ovannämnda förordningen, meddela anmälnaren och övriga behöriga myndigheter om invändningen.

⁽¹⁾ EGT C 7, 22.2.2003

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 21 oktober 2004

i mål C-8/03 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Bruxelles): Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) mot belgiska staten ⁽¹⁾

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 4 och artikel 9.2e — Begreppet skattskyldig person — Plats för tillhandahållande av tjänster — SICAV)

(2004/C 300/33)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-8/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien), genom beslut av den 24 december 2002, som inkom till domstolen den 10 januari 2003, i målet mellan Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) och belgiska staten, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts och S. von Bahr (referent), generaladvokat: M. Poiares Maduro, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 4 mars 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Investeringsbolag med rörligt kapital (SICAV-bolag), som uteslutande har som ändamål att genomföra kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper med kapital som erhållits från allmänheten i enlighet med rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), är skattskyldiga i den mening som avses i artikel 4 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, vilket innebär att de tjänster som avses i artikel 9.2 e i sistnämnda direktiv, som tillhandahålls sådana SICAV-bolag vilka är etablerade i en annan medlemsstat än den där den som tillhandahåller tjänsterna är etablerad, skall anses ha utförts på den plats där dessa SICAV-bolag har sätet för sin ekonomiska verksamhet.

⁽¹⁾ EGT C 44, 22.2.2003.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 19 oktober 2004

i mål C-31/03 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof): Pharmacia Italia SpA ⁽¹⁾

(Förordning (EEG) nr 1768/92 — Läkemedel — Tilläggs-skydd — Övergångsbestämmelser — Godkännanden för försäljning av en produkt som veterinärmedicinskt läkemedel och därefter som humanläkemedel)

(2004/C 300/34)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-31/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Bundesgerichtshof (Tyskland), genom beslut av den 17 december 2002, som inkom till domstolen den 27 januari 2003, i målet väckt av Pharmacia Italia SpA, tidigare Pharmacia & Upjohn SpA, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna C. Gulmann (referent) och S. von Bahr, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 19 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Det förhållandet att en produkt har godkänts för försäljning som veterinärmedicinskt läkemedel i en medlemsstat före det datum som anges i artikel 19.1 i rådets förordning nr 1768/92 av den 18 juni 1992 om införande av tilläggs-skydd för läkemedel, utgör hinder för att meddela tilläggs-skydd i en annan medlemsstat i gemenskapen på grundval av ett i den medlemsstaten godkänt humanläkemedel.

⁽¹⁾ EGT C 101, 26.4.2003.

DOMSTOLENS DOM**(andra avdelningen)****den 14 oktober 2004****i mål C-55/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien ⁽¹⁾****(Arbetstagare — Erkännande av utbildningsbevis — Trafikledare för civilflyg — Avvisning)**

(2004/C 300/35)

(Rättegångsspråk: spanska)

I mål C-55/03, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och M. Valverde López) mot Konungariket Spanien (ombud: S. Ortiz Vaamonde), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 11 februari 2003, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans (referent) samt domarna C. Gulmann, R. Schintgen, G. Arestis och J. Klučka, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan avvisas.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 83, 5.4.2003.

DOMSTOLENS DOM**(andra avdelningen)****den 12 oktober 2004****i mål C-60/03 (begäran om förhandsavgörande från Bundesarbeitsgericht): Wolff & Müller GmbH & Co. KG mot Jposé Filipe Pereira Félix ⁽¹⁾****(Artikel 49 EG — Inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster — Företag inom byggsektorn — Underleverantörer — Skyldighet för ett företag att ikläda sig borgensansvar för att personal anställd hos en underleverantör skall erhålla minimilön)**

(2004/C 300/36)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-60/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Bundesarbeitsgericht

(Tyskland), genom beslut av den 6 november 2002 som inkom till domstolen den 14 februari 2003, i målet mellan Wolff & Müller GmbH & Co. KG mot Jposé Filipe Pereira Félix, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans (referent) samt domarna C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken och N. Colneric, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Arzamendi, den 12 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

I ett mål såsom det vid den nationella domstolen utgör artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster, tolkad mot bakgrund av artikel 49 EG, inte hinder mot nationella bestämmelser enligt vilka ett byggföretag, som uppdragit åt ett annat företag att tillhandahålla byggtjänster, i egenskap av borgensman, som avstått från att göra gällande solidariskt ansvar, häftar för detta företags eller en underleverantörs skyldighet att betala en arbetstagares minimilön eller en avgift till av kollektivavtalsparterna gemensamt upprättade organisationer, när minimilönen består av det belopp som efter avdrag för skatt och avgifter till socialförsäkringen och sysselsättningsfrämjande åtgärder eller motsvarande användningsområden för social säkerhet skall betalas ut till arbetstagaren (nettolön), när skyddet för arbetstagarens lön inte är den primära målsättningen, eller när ett sådant skydd endast är den sekundära målsättningen med bestämmelsen.

⁽¹⁾ EGT C 112, 10.5.2003.

DOMSTOLENS DOM**(andra avdelningen)****av den 12 oktober 2004****i mål C-106/03 P: Vedial SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) ⁽¹⁾****(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — Förväxlingsrisk — Ord- och figurmärket HUBERT — Invändning av innehavaren av det nationella ordmärket SAINT-HUBERT 41 — Harmoniseringsbyråns egenskap av svarande vid förstainstansrätten)**

(2004/C 300/37)

(Rättegångsspråk: franska)

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden C. W. A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken (referent) och N. Colneric); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: R. Grass), har den 12 oktober 2004 avkunnat dom i mål C-106/03, Vedial SA, Ludres (Frankrike) (ombud: T. van Innis, G. Glas och F. Herbert), i vilket den andra parten är Byrån för harmonisering

inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Montalto och P. Geroulakos) angående överklagande av den 27 februari 2003 enligt artikel 56 i domstolens stadga. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Vedral SA skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 146, 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 14 oktober 2004

i mål C-143/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (¹)

(Fördragsbrott — Artikel 28 EG — Nationell lagstiftning enligt vilken alkaliska batterier omfattas av regler om märkning)

(2004/C 300/38)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål C-143/03, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Visaggio och R. Amorosi) mot Republiken Italien (ombud: I.M. Braguglia, assisterad av P. Gentili), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som inkom den 28 mars 2003, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna N. Colneric (referent), J.N. Cunha Rodrigues, M. Ilešić och E. Levits; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: R. Grass, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28 EG genom att föreskriva att alkaliska brunstensbatterier som innehåller mindre än 0,0005 viktprocent kvicksilver omfattas av regler om märkning, enligt vilka det i synnerhet krävs uppgifter om förekomsten av tungmetaller.
- 2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 135, 7.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 7 oktober 2004

i mål C-189/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna (¹)

(Fördragsbrott — Frihet att tillhandahålla tjänster — Restriktioner — Privata bevakningsföretag)

(2004/C 300/39)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden P. Jann (referent) samt domarna A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts och S. von Bahr; generaladvokat: J. Kokott; justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet), har den 7 oktober 2004 avkunnat dom i mål C-189/03: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och W. Wils) mot Konungariket Nederländerna (ombud: H. G. Sevenster, C. Wissels och N. A. J. Bel) angående talan om fördragsbrott som väcktes den 5 maj 2003 med stöd av artikel 226 EG. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 EG genom att i lagen om privata bevaknings- och utredningsföretag av den 24 oktober 1997 införa bestämmelser som innehåller följande krav:
 - Företag som vill tillhandahålla tjänster på nederländskt territorium skall, liksom ledande personal i företaget, ha meddelats ett tillstånd, utan att hänsyn därvid tas till de skyldigheter som utländska utövare av verksamheten omfattas av i den medlemsstat där de är etablerade. Avgift skall tas ut för detta tillstånd.
 - Personal i dessa företag som skickas ut från etableringsmedlemsstaten till Nederländerna skall inneha en legitimationshandling som de nederländska myndigheterna utfärdar, i den mån hänsyn beträffande ifrågavarande krav inte tas till den tillsyn som de som tillhandahåller gränsöverskridande tjänster redan omfattas av i ursprungsmedlemsstaten.
- 2) Konungariket Nederländerna skall ersätta tre fjärdedelar av Europeiska gemenskapernas kommissions rättegångskostnader. I övrigt skall vardera parten bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 158, 5.7.2003.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 14 oktober 2004

i mål C-193/03 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Stuttgart): Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH mot Bundesrepublik Deutschland ⁽¹⁾

(Social trygghet — Återbetalning av utgifter för medicinsk behandling som uppstått i en annan medlemsstat — Artikel 34 i förordning (EEG) nr 574/72 — Sjukförsäkringskassa som tillämpar ett förenklat förfarande som innebär att fakturerade mindre belopp återbetalas i sin helhet)

(2004/C 300/40)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-193/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Sozialgericht Stuttgart (Tyskland), genom beslut av den 19 mars 2003, som inkom till domstolen den 9 maj 2003, i målet mellan Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH mot Bundesrepublik Deutschland, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Borg Barthet (referent) samt domarna J.-P. Puisseochet och S. von Bahr, generaladvokat: M. Poiares Maduro, justitiesekreterare: R. Grass, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 34 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1399/1999 av den 29 april 1999 skall tolkas så, att den inte utgör hinder för en sjukförsäkringskassas praxis, vid tillämpningen av nationella bestämmelser, som innebär att de försäkrades utgifter för medicinsk behandling som uppstått under vistelse i en annan medlemsstat återbetalas i sin helhet, när dessa utgifter inte överskrider ett belopp på 200 DEM.

⁽¹⁾ EUT C 200, 23.8.2003.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 7 oktober 2004

i mål C-239/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Konventionen om skydd av Medelhavet mot förorening — Artiklarna 4.1 och 8 — Protokollet om skydd av Medelhavet mot förorening från landbaserade källor — Artikel 6.1 och 6.3 — Underlåtelse att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra, minska och bekämpa kraftig och långvarig förorening av vattensamlingen Etang de Berre — Utsläppstillstånd)

(2004/C 300/41)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C 239/03, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valero Jordana och B. Stromsky) mot Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och E. Puisais), angående en talan om fördragsbrott med stöd av artikel 226 EG, väckt den 4 juni 2003, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna R. Schintgen (referent), R. Silva de Lapuerta, P. Küris och G. Arestis, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 7 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 8 i konventionen om skydd av Medelhavet mot förorening, vilken undertecknades i Barcelona den 16 februari 1976 och godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 77/585/EEG av den 25 juli 1977, enligt artikel 6.1 och 6.3 i protokollet om skydd av Medelhavet mot förorening från landbaserade källor, vilket undertecknades i Aten den 17 maj 1980 och godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 83/101/EEG av den 28 februari 1983 och enligt artikel 300.7 EG,

— genom att inte vidta samtliga lämpliga åtgärder för att förhindra, minska och bekämpa kraftig och långvarig förorening av vattensamlingen Étang de Berre, och

— genom att inte ta vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i bilaga 3 till protokollet om skydd av Medelhavet mot förorening från landbaserade källor, vilket undertecknades i Aten den 17 maj 1980 och godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 83/101/EEG av den 28 februari 1983, genom att ändra tillståndet för utsläpp av ämnen som omfattas av bilaga 2 till protokollet efter det att detta protokoll ingåtts.

DOMSTOLENS DOM**(tredje avdelningen)****av den 14 oktober 2004**

2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 184, 2.8.2003.

i mål C-275/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 89/665/EEG — Prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten — Ofullständigt införlivande)

(2004/C 300/43)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

DOMSTOLENS DOM**(femte avdelningen)****den 12 oktober 2004****i mål C-263/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (¹)**

(Fördragsbrott — Parallellimport — Import av läkemedel med ursprung i andra medlemsstater som är identiska med läkemedel som redan godkänts — Godkännande för försäljning — Avsaknad av rättsliga bestämmelser)

(2004/C 300/42)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-263/03, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky) mot Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och R. Loosli-Surrans), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som inkom den 17 juni 2003, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna C. Gulmann (referent) och R. Schintgen, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den 12 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28 EG, genom att inte föreskriva särskilda bestämmelser om tillstånd för import av läkemedel med ursprung i andra medlemsstater i den Europeiska gemenskapen, när dessa är identiska med läkemedel som redan är godkända i Frankrike (parallellimport).

2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 200, 23.8.2003.

I mål C-275/03, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Caeiros och K. Wiedner) mot Republiken Portugal (ombud: L. Fernandes och C. Gagliardi Graça), angående en talan om fördragsbrott med stöd av artikel 226 EG väckt den 25 juni 2003, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden A. Rosas samt domarna A. Borg Barthet, J.-P. Puissechet (referent), S. von Bahr och U. Löhmus, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: R. Grass, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 1.1 och 2.1 c i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten genom att inte upphäva förordning nr 48 051 av den 21 november 1967, vilken kräver att uppsåt eller oaktsamhet har visats för att skadestånd skall medges till personer som lidit skada genom åsidosättande av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om offentlig upphandling eller de nationella bestämmelserna om genomförande av dessa.

2) Republiken Portugal skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 213, 6.9.2003.

DOMSTOLENS DOM**(fjärde avdelningen)****av den 14 oktober 2004****i mål C-339/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland ⁽¹⁾****(Fördragsbrott — Direktiv 1999/22/EG — Hållande av vilda djur i djurparker — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)**

(2004/C 300/44)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-339/03, angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Schieferer och M. van Beek) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma), har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av domarna J.N. Cunha Rodrigues (referent) tillförordnad ordförande på fjärde avdelningen, E. Juhász och M. Ilešič; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: R. Grass, den 14 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 1999/22/EG av den 29 mars 1999 om hållande av vilda djur i djurparker genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv i de olika delstaterna, förutom Bremen, Hamburg, Hessen, Baden-Württemberg, Niedersachsen, Berlin, Schleswig-Holstein och Thüringen, genom att inte tillräckligt anpassa sina lagar och andra författningar.

2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 226, 20.9.2003

DOMSTOLENS DOM**(tredje avdelningen)****av den 7 oktober 2004****i mål C-341/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland ⁽¹⁾****(Fördragsbrott — Underlåtenhet att införliva direktiv 98/49/EG)**

(2004/C 300/45)

(Rättegångsspråk: grekiska)

I mål C-341/03, angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, väckt den 1 augusti 2003, Europeiska gemen-

skapernas kommission (ombud: H. Michard och D. Martin) mot Republiken Grekland (ombud: N. Dafniou), har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas (referent) samt domarna A. Borg Barthet, F. Macken, S. von Bahr och J. Malenovský; generaladvokat: J. Kokott; justitiesekreterare: R. Grass, den 7 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/49/EG av den 29 juni om skydd av kompletterande pensionsrättigheter för anställda och egenföretagare som flyttar inom gemenskapen, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 226, 20.9.2003.

DOMSTOLENS DOM**(första avdelningen)****av den 21 oktober 2004****i mål C-445/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg ⁽¹⁾****(Fördragsbrott — Frihet att tillhandahålla tjänster — Krav som värmedlemsstaten uppställer för företag i andra medlemsstater som tillfälligt utstationerar arbetstagare som är medborgare i tredje land)**

(2004/C 300/46)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-445/03, angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 21 oktober 2003, Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av M. Patakia, mot Storhertigdömet Luxemburg, företrädd av S. Schreiner, biträdd av A. Rukavina, har domstolen, första avdelningen (sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna K. Lenaerts (referent), K. Schieman, E. Juhász och M. Ilešič, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 21 oktober 2004 avkunnat dom med följande domslut:

1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 EG genom att för tjänsteleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat och som i Luxemburg önskar utstationera arbetstagare som är medborgare i tredje land, uppställa ett krav på personliga arbetstillstånd som utfärdas efter beaktande av situationen på arbetsmarknaden, eller ett krav på kollektiva arbetstillstånd som endast utfärdas i undantagsfall och bara när de berörda arbetstagarna minst sex månader innan utstationeringen inleds har knutits till sitt ursprungsföretag genom anställningsavtal som inte är tidsbegränsade, samt genom att kräva av dessa tjänsteleverantörer att de ställer bankgaranti.

2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 289, 29.11.2003

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 21 oktober 2004

i mål C-477/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2001/12/EG, 2001/13/EG och 2001/14/EG — Gemenskapens järnvägar — Utveckling — Tillstånd för järnvägsföretag — Tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg — Underlåtenhet att införliva inom föreskriven tid)

(2004/C 300/47)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-477/03, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Schmidt och W. Wils) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och M. Lumma), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som inkom den 17 november 2003, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Borg Barthet samt domarna J.-P. Puissochet och U. Löhmus (referent), generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 21 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/12/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/13/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldel-

ning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra dessa direktiv.

2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 21, 24.1.2004.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 7 oktober 2004

i mål C-483/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (¹)

(Fördragsbrott — Direktiven 2001/12/EG, 2001/13/EG och 2001/14/EG — Gemenskapens järnvägar — Utveckling — Tillstånd för järnvägsföretag — Tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2004/C 300/48)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål C-483/03, angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, väckt den 19 november 2003, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils) mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: M. Demetriou och K. Manji), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av domarna J.-P. Puissochet, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna S. von Bahr och U. Löhmus (referent); generaladvokat: L. A. Geelhoed; justitiesekreterare: R. Grass, den 7 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/12/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/13/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa dessa direktiv.

2) Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 7, 10.1.2004

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

av den 5 oktober 2004

i mål C-524/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot G. & E. Gianniotis EPE (¹)

(Skiljedomsklausul — Återbetalning av förskott — Dröjsmålsränta — Tredskodom)

(2004/C 300/49)

(Rättegångsspråk: grekiska)

I mål C-524/03, angående en talan enligt artikel 238 EG, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triantafyllou, biträdd av advokaten N. Korogiannakis) mot G. & E. Gianniotis EPE, kallat Nosokomeio Agia Eleni, etablerat i Pireus (Grekland), har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-N. Cunha Rodrigues samt domarna K. Lenaerts (referent) och K. Schiemann; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: R. Grass, den 5 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) G. & E. Gianniotis EPE skall ersätta Europeiska gemenskapernas kommission med ett belopp om 212 010,17 euro jämte dröjsmålsränta enligt följande:

— på beloppet 72 136,15 euro, en årlig ränta om 6 procent räknat från den 30 september 2001 till den 31 december 2002, en årlig ränta om 8 procent räknat från den 1 januari 2003 till dagen för förevarande dom, och ränta enligt grekisk lag, för närvarande artikel 3.2 i lag 2842/2000 om ersättande av drachmer med euro, en årlig ränta om högst 8 procent räknat från dagen för förevarande dom tills skulden är betald,

— på beloppet 28 758,20 euro, en årlig ränta om 5,25 procent räknat från den 30 november 2001 till den 31 december 2002, en årlig ränta om 7,25 procent räknat från den 1

januari 2003 till dagen för förevarande dom och en årlig ränta enligt ovannämnda grekiska lag, om högst 7,25 procent räknat från dagen för förevarande dom tills skulden är betald,

— på beloppet 111 115,82 euro, en årlig ränta om 4,78 procent räknat från den 15 januari 2002 till den 31 december 2002, en årlig ränta om 6,78 procent räknat från den 1 januari 2003 till dagen för förevarande dom och en årlig ränta enligt ovannämnda grekiska lag, om högst 6,78 procent räknat från dagen för förevarande dom tills skulden är betald.

2) G. & E. Gianniotis EPE skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 59, 6.3.2004

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 7 oktober 2004

i mål C-550/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (¹)

(Fördragsbrott — Direktiven 2001/12/EG, 2001/13/EG och 2001/14/EG — Gemenskapens järnvägar — Utveckling — Tillstånd för järnvägsföretag — Tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2004/C 300/50)

(Rättegångsspråk: grekiska)

I mål C-550/03, angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG väckt den 23 december 2003 Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils och G. Zavvos) mot Republiken Grekland (ombud: N. Dafniou), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av domarna J.-P. Puissochet, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna S. von Bahr och U. Lohmus (referent); generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: R. Grass, den 7 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/12/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/13/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändigt för att följa dessa direktiv.

2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 59, 6.3.2004.

Överklagande ingivet den 24 september 2004 (fax 16 september 2004) av Dalmine SpA av den dom som meddelats den 8 juli 2004 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) i mål T-50/00 mellan Dalmine SpA och Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-407/04 P)

(2004/C 300/51)

Dalmine SpA har den 24 september 2004 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som meddelats den 8 juli 2004 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) i mål T-50/00 mellan Dalmine SpA och Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaterna A. Sinagra, M. Siracusa och F. M. Moretti.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom och ogiltigförklara det beslut som ursprungligen ifrågasatts, eller
- upphäva förstainstansrättens dom och ogiltigförklara kommissionens beslut i de delar som berörs av de grunder i förevarande överklagande domstolen finner välgrundade och som överklagandet kan bifallas på,
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 4 i beslutet och väsentligt sätta ned det ådömda bötesbeloppet, med beaktande av de motiv och de omständigheter som åberopas genom detta överklagande, antingen som en följd av att förstainstansrätten gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning

när den prövade sanktionen, eller som en följd av att domen, helt eller delvis upphävs, med hänsyn särskilt (men inte enbart) till förstainstansrättens bedömning i fråga om de överträdelse som konstaterats i artiklarna 1 och 2 i beslutet,

- pröva huruvida, under olika antaganden och enligt domstolens egen bedömning, målet skall återförvisas till förstainstansrätten för en ny prövning och en ny dom där, den tolkning av rättsregler och rättsprinciper som domstolen eventuellt kommer att precisera i detta mål skall beaktas,
- slutligen, antingen för det ena eller för det andra fallet, även på denna punkt ändra den ifrågasatta domen av förstainstansrätten och förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna i båda instanserna till förmån för klaganden Dalmine.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört att förstainstansrättens dom är felaktig av följande skäl:

- Åsidosättande och felaktig tillämpning av gemenskapsrätten samt åsidosättande av rätten till försvar när det antogs att de frågor som kommissionen ställde till klaganden i samband med kravet på upplysningar i förhållandet till artikel 11.5 i förordning nr 17/62 (¹) var tillåtna.
- Åsidosättande och felaktig tillämpning av gemenskapsrätten samt åsidosättande av rätten till försvar när dokumentet Sharing Key tilläts åberopas som bevis.
- Åsidosättande och felaktig tillämpning av gemenskapsrätten samt åsidosättande av rätten till försvar när referat från förhör med tidigare medarbetare i Dalmine tilläts åberopas som bevis.
- Åsidosättande av artikel 81 EG i fråga om det lagenliga i att i beslutet ta med skäl som går utöver vad som lagts verksamheten till last.
- Åsidosättande av artikel 81 EG, felaktig rättstillämpning, missuppfattning av bevis och bristande motivering när föremålet för den angivna överträdelsen efter beslutets artikel 1 bestämdes, när det prövades huruvida någon överträdelse faktiskt har begåtts, när dess verkningar prövades och när en eventuell överträdelse, som faktiskt inte har begåtts, eller som inte hade någon märkbar inverkan på konkurrensen, jämfördes med överträdelse som faktiskt har begåtts och som har otillåtet föremål eller otillåtna verkningar
- Åsidosättande av artikel 81 EG, felaktig rättstillämpning, missuppfattning av bevis och bristande motivering i fråga om den angivna påverkan på handeln mellan medlemsstaterna.

- Maktmissbruk, åsidosättande av gemenskapsrätten, missuppfattning av faktiska omständigheter och bevis när förstainstansrätten rekonstruerade det otillåtna agerande som kommissionen slagit fast i artikel 2 i beslutet,
- Maktmissbruk, åsidosättande av gemenskapsrätten och missuppfattning av faktiska omständigheter och bevis när syftet med och verkningarna av leveransavtalen mellan Dalmine och British Steel bedömts som rättsstridiga på grund av att de snedvrider konkurrensen på marknaden för släta och gängade stålrör
- Åsidosättande av gemenskapsrätten och missuppfattning av faktiska omständigheter och bevis vid bedömningen av huruvida klausulerna i leveransavtalen mellan Dalmine och British Steel var otillåtna.
- I andra hand, åsidosättande av artikel 81 EG och bristande motivering vid bedömningen av huruvida kommissionen har följt artikel 15 i förordning nr 17/62 och Riktlinjer för beräkning av böter i fråga om hur allvarlig den överträdelse är som kan tillskrivas Dalmine.

Slutligen, alltjämt i andra hand,

- Åsidosättande av artikel 81 EG och bristande motivering vid bedömningen av huruvida kommissionen följt artikel 15 i förordning nr 17/62 och Riktlinjer för beräkning av böter i fråga om varaktigheten av den överträdelse som lagts Dalmine till last och med hänsyn till förmildrande omständigheter.

(¹) EGT nr P 13, 21/02/1962, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) av den 2 augusti 2004 i målet mellan å ena sidan The Queen, på ansökan av: 1) Teleos plc; 2) Unique Distribution Limited; 3) Synectiv Limited; 4) New Communications Limited; 5) Quest Trading Company Limited; 6) Phones International Limited; 7) AGM Associates Limited; 8) DVD Components Limited; 9) Fonecomp Limited; 10) Bulk GSM; 11) Libratech Limited; 12) Rapid Marketing Services Limited; 13) Earthshine Limited, samt 14) Stardex (UK) Limited och å andra sidan Commissioners of Customs and Excise

(mål C-409/04)

(2004/C 300/52)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) begär genom beslut av den 2

augusti 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 24 september 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan å ena sidan The Queen, på ansökan av: 1) Teleos plc; 2) Unique Distribution Limited; 3) Synectiv Limited; 4) New Communications Limited; 5) Quest Trading Company Limited; 6) Phones International Limited; 7) AGM Associates Limited; 8) DVD Components Limited; 9) Fonecomp Limited; 10) Bulk GSM; 11) Libratech Limited; 12) Rapid Marketing Services Limited; 13) Earthshine Limited samt 14) Stardex (UK) Limited och å andra sidan Commissioners of Customs and Excise beträffande följande frågor:

1. Skall begreppet skickats i artikel 28a.3 (¹) (förvärv av varor inom gemenskapen) under de relevanta omständigheterna förstås så att ett förvärv inom gemenskapen äger rum när:

a) rätten att såsom ägare förfoga över varorna övergår till förvärvaren och leverantören levererar genom att ställa varorna till förvärvarens (som är mervärdesskatteregistrerad i en annan medlemsstat) förfogande i enlighet med ett köpeavtal med ex works-villkor [fritt säljarens lager], enligt vilket förvärvaren, vid ett säkrat varumagasin i leverantörens medlemsstat, övertar ansvaret för att varorna flyttas till en annan medlemsstat än leveransmedlemsstaten, och det av avtalshandlingarna och andra handlingar framgår att avsikten är att varorna därefter skall transporteras till en destination i en annan medlemsstat, medan varorna ännu inte fysiskt har lämnat leveransmedlemsstatens territorium, eller

b) rätten att såsom ägare förfoga över varorna övergår till förvärvaren och varorna påbörjar, men inte nödvändigtvis avslutar, sin färd mot en annan medlemsstat (i synnerhet om varorna ännu inte fysiskt har lämnat leveransmedlemsstatens territorium), eller

c) rätten att såsom ägare förfoga över varorna har övergått till förvärvaren och varorna fysiskt har lämnat leveransmedlemsstatens territorium på sin färd mot någon annan medlemsstat?

2. Skall artikel 28c A a tolkas så att leverans av varor undantas från skatteplikt då

— varorna levereras till en förvärvare som är mervärdesskatteregistrerad i en annan medlemsstat, och

— förvärvaren ingår avtal om att förvärva varorna på villkor att han, efter att han förvärvat rätten att såsom ägare förfoga över varorna i leverantörens medlemsstat, skall ansvara för att varorna transporteras från leverantörens medlemsstat till en annan medlemsstat och

a) rätten att såsom ägare förfoga över varorna har övergått till förvärvaren och leverantören har levererat varorna genom att ställa dem till förvärvarens förfogande enligt ett köpeavtal med ex works-villkor, enligt vilket förvärvaren, vid ett säkrat varumagasin i leverantörens medlemsstat, övertar ansvaret för att varorna flyttas till en annan medlemsstat än leveransmedlemsstaten och det av avtalshandlingarna och andra handlingar framgår att avsikten är att varorna därefter skall transporteras vidare mot en destination i en annan medlemsstat, men varorna fysiskt ännu inte har lämnat leveransmedlemsstatens territorium, eller

b) rätten att såsom ägare förfoga över varorna har övergått till förvärvaren och varorna har påbörjat, men inte nödvändigtvis avslutat, sin färd mot en annan medlemsstat (i synnerhet har varorna ännu inte fysiskt lämnat leveransmedlemsstatens territorium), eller

c) rätten att såsom ägare förfoga över varorna har övergått till förvärvaren och varorna har lämnat leveransmedlemsstaten på sin färd mot en andra medlemsstat, eller

d) rätten att såsom ägare förfoga över varorna har övergått till förvärvaren och det också kan visas att varorna faktiskt anlänt till destinationsmedlemsstaten?

3. Under vilka förutsättningar (om några) kan de behöriga myndigheterna i leveransmedlemsstaten, under de relevanta omständigheterna, när en leverantör i god tro, efter krav på återbetalning, för dessa myndigheter har lagt fram bevis som när de erhöles styrkte hans rätt att undanta varorna från skatteplikt enligt artikel 28c A a och dessa myndigheter inledningsvis godtog den bevisningen till stöd för ett undantag, ändock senare kräva att leverantören redovisar mervärdesskatt för de varorna när ytterligare bevisning framkommer på grund av vilken antingen a) den tidigare bevisningens giltighet kan betvivlas eller b) det visas att den framlagda bevisningen var oriktig, men att leverantören inte kände till det eller var inblandad i det?

4. Påverkas svaret på fråga 3 av det förhållandet att förvärvaren till myndigheterna i destinationsmedlemsstaten, såsom förvärv inom gemenskapen deklarerade de förvärv som är aktuella i förevarande mål, och förvärvaren redovisade ett belopp avseende skatt på förvärv och också yrkade avdrag med samma belopp såsom ingående skatt enligt artikel 17.2 d i sjätte direktivet?

– Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28)

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia av den 22 juli 2004 i målet mellan Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori – A.N.A.V. och Comune di Bari samt A.M.T.A.B. Servizio S.p.A.

(mål C-410/04)

(2004/C 300/53)

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia begär genom beslut av den 22 juli 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 27 september 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori – A.N.A.V. och Comune di Bari samt A.M.T.A.B. Servizio S.p.A. beträffande följande fråga:

Är artikel 113 femte stycket i lagstiftningsdekret nr 267/00, i dess ändrade lydelse enligt artikel 14 i lagdekret nr 269/03, i den del det i denna inte uppställs någon gräns för den offentliga förvaltningens frihet att välja mellan de olika formerna för tilldelning av offentlig tjänst, och särskilt mellan tilldelning genom anbudsförfaranden inom ramen för särskilda offentliga förfaranden och direkt tilldelning till bolag som den kontrollerar helt, förenlig med gemenskapsrätten, och särskilt med bestämmelserna om insyn och fri konkurrens enligt artiklarna 46 EG, 49 EG och 86 EG?

Talan mot Republiken Italien väckt den 24 september 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-412/04)

(2004/C 300/54)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Klaus Wiedner och Giuseppe Bambara, båda i egenskap av ombud.

(¹) i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiven 93/37/EEG, (1) 93/36/EEG, (2) 92/50/EEG (3) och 93/38/EEG (4) samt artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget och principerna om insyn och likabehandling som följer av dessa artiklar, genom att anta bestämmelserna i artiklarna 2.1, 17.12, 27.2, 30.6a, 37b och 37c.1 i lag nr 109 av den 11 februari 1994, i dess lydelse enligt artikel 7 i lag nr 166 av den 1 augusti 2002, artikel 2.5 i lag nr 109/94, i dess lydelse enligt lag nr 166/2002, jämförd med lag nr 1150 från år 1942 och lag nr 10 från år 1977 och efterföljande ändringar och tillägg, artikel 28.4 i lag nr 109/94, jämförd med artikel 188 i presidentdekret nr 554 av den 21 december 1999 och artikel 7 i ovannämnda lag nr 166/2002, samt artikel 3.3 i lagstiftningsdekret nr 157 av den 17 mars 1995, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen påpekar att enligt artikel 2.1 i lag nr 109/94 och artikel 3.3 i lagstiftningsdekret nr 157 av den 17 mars 1995 gäller reglerna om offentliga upphandling av bygg- och anläggningsarbeten även de kontrakt där inslaget av bygg- och anläggningsarbeten är övervägande ur ekonomisk synvinkel, men som klart är underordnat i förhållande till andra tjänster, vilket medför att relevanta gemenskapsbestämmelser, i synnerhet direktiv 92/50/EEG eller direktiv 93/36/EEG, inte tillämpas på många upphandlingar av tjänster och varor.

Eftersom tröskelvärdena för att tillämpa dessa direktiv är mycket lägre än tröskelvärdet för att tillämpa direktiv 93/37/EEG, möjliggör de aktuella bestämmelserna – utan att iaktta de förfaranden som föreskrivs i direktiv 92/50/EEG och direktiv 93/36/EEG – tilldelning av mixade kontrakt för tjänster och bygg- och anläggningsarbeten, för varor och bygg- och anläggningsarbeten, eller för varor, bygg- och anläggningsarbeten och tjänster, vars värde överstiger tröskelvärdena för att tillämpa dessa direktiv, men som understiger tröskelvärdet för upphandling av bygg- och anläggningsarbeten enligt direktiv 93/37/EEG, enbart på grund av att bygg- och anläggningsarbetena är övervägande ur ekonomisk synvinkel, trots att de är underordnade övriga tjänster. Ur det perspektivet utgör de aktuella bestämmelserna ett åsidosättande av ovannämnda direktiv 92/50/EEG och direktiv 93/36/EEG.

Reglerna om åtgärder som vidtas av enskilda mot att de byggförberedande avgifterna avräknas

Kommissionen anser att i den mån som det enligt artikel 2.5 i lag nr 109/94 inte föreligger någon skyldighet att följa de förfaranden som föreskrivs i direktiv 93/37/EEG för det fall avtalet mellan den enskilde och myndigheten avser flera arbeten som betraktade var och en för sig avser ett värde som understiger tröskelvärdet för att tillämpa nämnda direktiv, men vars

sammantagna värde överstiger tröskelvärdet, strider denna artikel, jämförd med lag nr 1150 från år 1942 och lag nr 10 från år 1977 och efterföljande ändringar och tillägg, vilka tillåter att kontrakt avseende byggförberedande arbeten direkt tilldelas den som innehar bygglov eller en godkänd plan för markexploatering, mot direktiv 93/37/EEG.

Reglerna för att tilldela kontrakt avseende projektering och arbetsledning vid bygg- och anläggningsarbeten till ett värde som understiger gemenskapens tröskelvärden

Kommissionen påpekar att artiklarna 17 och 30 i lag nr 109/94 måste anses stå i strid med principen om insyn, vilken följer av artikel 49 i EG-fördraget, eftersom upphandlingsmyndigheterna ges möjlighet att efter eget val tilldela kontrakten i fråga utan att iaktta några krav på publicering. Att tillämpa ett förfarande varigenom leverantörernas erfarenhet och förmåga kontrolleras kan inte i sig säkerställa att ovannämnda princip om insyn iakttas, om det inte också föreskrivs minimikrav i fråga om publicering som möjliggör konkurrens på lika villkor mellan alla de som eventuellt är intresserade av att tillhandahålla tjänsten.

Reglerna för att tilldela kontrakt avseende tjänster för arbetsledning

Kommissionen konstaterar att artikel 27.2 i lag nr 109/94 strider mot – beroende på värdet av de tjänster som kontraktet avser och de regler som är tillämpliga – direktiv 92/50/EEG och direktiv 93/38/EEG eller mot artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget, till den del som artikeln tillåter att kontraktet för de tjänster som avser arbetsledning direkt tilldelas den fackman som ansvarar för projekteringen utan något anbuds förfarande.

Reglerna för att tilldela kontrakt avseende besiktningstjänster

Kommissionen anser att den mekanism som föreskrivs i artikel 28 i lag nr 109/94 strider mot – beroende på värdet av tjänsterna och de regler som är tillämpliga – direktiv 92/50/EEG och direktiv 93/38/EEG eller mot principen om insyn som följer av artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget, eftersom den tillåter att de upphandlande myndigheterna direkt väljer besiktningmän utanför sin egen organisation, utan att det föreskrivs att ett meddelande om upphandling skall publiceras eller någon annan form av publicering som syftar till att ge alla eventuellt intresserade leverantörer möjlighet att delta i upphandlingen av besiktningstjänster.

Reglerna för finansiering av projektet

I artikel 37a och följande artiklar i lag nr 109/94 regleras ett institut som kallas "projektfinansiering". Institutet är avsett att möjliggöra genomförandet av offentliga arbeten på grundval av förslag som ingetts av personer utanför myndigheten, vilka kallas initiativtagare, genom att bevilja byggkoncession.

Kommissionen påpekar att nämnda regler för anbudsförfarandet vid beviljande av koncession medför två fördelar för initiativtagaren jämfört med andra eventuella anbudsgivare. För det första, vad beträffar förfarandet, anmodas initiativtagaren automatiskt att delta i det förhandlade förfarandet för beviljande av koncession, utan att det görs någon jämförelse mellan initiativtagarens anbud och de anbud som ingetts av övriga deltagare i upphandlingen. Detta medför att även om det i denna upphandling har ingetts fler än två anbud som är fördelaktigare än det anbud som gavs i initiativtagarens ursprungliga förslag, kommer det förhandlade förfarandet ändå endast att avse de två fördelaktigaste anbud som ingetts och initiativtagarens anbud. För det andra medför i materiellt hänseende det förhållandet att det föreskrivs en möjlighet för initiativtagaren att ändra sitt anbud under det förhandlade förfarandet, i syfte att anpassa det till det anbud som myndigheten anser vara mest lämpligt, att initiativtagaren ges företrädesrätt vid beviljandet av koncession.

Kommissionen anser att de ovan angivna fördelarna som initiativtagaren tillerkänns jämfört med potentiella koncessionsinnehavare skall anses strida mot principen om likabehandling.

⁽¹⁾ EGT L 199, 9.8.1993, s. 54.

⁽²⁾ EGT L 199, 9.8.1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 126.

⁽³⁾ EGT L 209, 24.7.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139.

⁽⁴⁾ EGT L 199, 9.8.1993, s. 84; svenska specialutgåva, område 6, volym 4, s. 177.

Överklagande, ingivet den 29 september 2004 av The Sunrider Corporation, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 8 juli 2004 i mål T-203/02 ⁽¹⁾: The Sunrider Corporation mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån). Den andra parten i förfarandet inför harmoniseringsbyråns överklagandenämnd var Juan Espadafor Caba

(mål C-416/04)

(2004/C 300/55)

The Sunrider Corporation, Torrance, Kalifornien (USA), har den 29 september 2004 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 8 juli 2004 i mål T-203/02: The Sunrider Corporation mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), där den andra parten i förfarandet inför harmoniseringsbyråns överklagandenämnd var Juan Espadafor Caba. Klaganden företräds av advokaten A. Kockläuner.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva förstainstansrättens dom av den 8 juli 2004 i mål T-203/02 (den överklagade domen),
2. förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) att utge ersättning för rättegångskostnaderna vid domstolen,
3. ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden den 8 april 2002 i ärende R 1046/2000-1,
4. förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) att utge ersättning för rättegångskostnaderna vid förstainstansrätten och harmoniseringsbyrån.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför följande grunder till stöd för sitt yrkande att förstainstansrättens dom skall upphävas:

Åsidosättande av artikel 43.2 och 43.3 i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken i förening med artikel 15.3 i samma förordning (obefogad användning)

Förstainstansrätten misstolkade artikel 43.2 och 43.3 i förordning nr 40/94 i förening med artikel 15.3 i samma förordning och tog felaktigt hänsyn till tredje mans användning av varumärket.

Förstainstansrätten gjorde en felaktig tolkning av bevisbörderegeln i artikel 15.1 och 15.3 i förordning nr 40/94. Vidare tog förstainstansrätten hänsyn till ej bindande (implicita) uppgifter och bevis som lades fram av motparten. Förstainstansrätten grundade dessutom sin bedömning på presumtioner istället för hållbara bevis. Slutligen borde förstainstansrätten, mot bakgrund av alla uppgifter om rättsliga och faktiska förhållanden som fanns tillgängliga, ha prövat huruvida ett nytt beslut som har samma innehåll som det överklagade beslutet lagenligt kunde fattas vid den tidpunkt då överklagandet avgjordes.

Åsidosättande av artikel 43.2 i förordning nr 40/94: Inte tillräckliga bevis för det varumärke som åberopats som hinder för registrering

Förstainstansrätten åsidosatte artikel 43.2 i förordning nr 40/94 i det att den misstolkade begreppet verkligt bruk i den mening som avses i artikel 43.2 i förordning nr 40/94.

Förstainstansrätten tog bland annat inte skälig hänsyn till att

- motparten endast ingav tre fakturor för år 1996, motsvarande ett totalt värde på endast 3 476,00 euro,

- motparten endast ingav två fakturor för år 1997, motsvarande ett totalt värde på endast 1 306,00 euro,
- de aktuella varorna var billiga varor och följaktligen massproducerade varor för masskonsumtion,
- dessa varor var relativt lätta att sälja,
- de aktuella varorna i bästa fall såldes till en enda kund,

vilket medför att det varumärke som åberopats som hinder för registrering ES 372 221 "Vitafrut" inte hade varit föremål för verkligt bruk i den mening som avses i artikel 43.2 och 43.3 i förordning nr 40/94, eftersom det endast användes sporadiskt, i enstaka fall, ytterst lite och inte i en väsentlig del av det område inom vilket det åtnjöt skydd.

Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 40/94

De varumärken som skall jämföras är inte så lika att det finns risk för förväxling med avseende på varorna "drycker baserade på örter och vitaminer" som det ansökta varumärket nr 156 422 "Vitafruit" söker skydd för. Varorna "drycker baserade på örter och vitaminer" och "fruktsafts koncentrat" är endast obetydligt lika då de endast har ett fåtal beröringspunkter.

Detta grundar sig på omständigheten att de varor som skall jämföras skiljer sig med avseende på deras produkttegenskaper, deras råmaterial och deras produktionsförhållanden, särskilt vad beträffar maskiner, know-how och de produktionsanläggningar som är nödvändiga för att tillverka de aktuella varorna. Varorna skiljer sig dessutom åt med avseende på användningssätt, funktion och distributionssätt. Skillnaderna mellan de aktuella varorna är således mer omfattande än eventuella likheter.

(¹) EGT C 233, 28.9.2002, s. 26.

Överklagande ingivet den 29 september 2004 av det beslut som fattats den 8 juli 2008 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (tredje avdelningen) i mål T-341/02 mellan Regione Siciliana mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-417/04 P)

(2004/C 300/56)

Regione Siciliana har den 29 september 2004 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som fattats den 8 juli 2008 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (tredje avdelningen) i mål T-341/02 mellan Regione Siciliana mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av Avvocatura dello Stato.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens beslut av den 8 juli 2004

Grunder och huvudargument

Klaganden hävdar att det ifrågasatta beslutet skall upphävas av följande skäl:

- Av punkterna 47, 48 och 49 i beslutet framgår klart att den rättsliga grunden för avvisningsbeslutet är artikel 113 i förstainstansrättens rättegångsregler. Den artikeln har följande lydelse: "Rätten kan när som helst på eget initiativ pröva om talan skall avvisas till följd av att det föreligger ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas ...". I förevarande fall finns det i handlingarna i målet inget som tyder på något "som inte kan avhjälpas" som kan motivera att förstainstansrätten på eget initiativ beslutar att avvisa talan. Vidare har förstainstansrätten inte bemödat sig med att förklara vad detta skulle vara, och vad det bestod av, som "inte kan avhjälpas", som gjorde att det särskilda förfarandet i artikel 113 i rättegångsreglerna tillämpades. Den totala avsaknaden av motivering i detta hänseende innebär ett mycket allvarligt åsidosättande av rätten till försvar och principen om ett kontradiktoriskt förfarande.
- Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 230 EG i fråga om Regione Sicilianas behörighet att föra talan och, följaktligen, åsidosättande av den grundläggande rätten till försvar.
- Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 4.1 första stycket i rådets förordning (EEG) nr 2053 av den 24 juni 1988 (¹), i ändrad lydelse.
- Åsidosättande av artikel 9.1 i förordning (EEG) nr 4253/88 av den 18 december 1988 (²).
- Bristfällig motivering på grund av att motiveringen är osammanhängande och godtycklig.
- Bristfällig motivering på grund av att motiveringen är motsägelsefull, ologisk och saknar argument.

(¹) EGT L 185, 15.07.1988, s. 9.

(²) EGT L 374, 31.12.1988, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Audiencia Provincial de Barcelona –femtonde avdelningen, av den 28 juni 2004 i målet mellan MATRATZEN CONCOD, AG och HUKLA-GERMANY, S.A.

(mål C-421/04)

(2004/C 300/57)

Audiencia Provincial de Barcelona –femtonde avdelningen begär genom beslut av den 28 juni 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 1 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan MATRATZEN CONCOD, AG och HUKLA-GERMANY, S.A. beträffande följande fråga:

Kan ett beslut att godkänna registrering av ett varumärke i en medlemsstat utgöra en förtäckt begränsning av handeln mellan medlemsstaterna, när varumärket saknar särskiljningsförmåga eller i handeln visar den vara som det skyddar, eller dess art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung eller andra egenskaper hos varan, på det språk som talas i en annan medlemsstat, men som inte talas i den förstnämnda medlemsstaten, såsom kan vara fallet beträffande det spanska varumärket MATRAZEN för madrasser och därmed relaterade varor?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Social Security Commissioner, London, av den 14 september 2004 i målet mellan Sarah Margaret Richards och Secretary of State for Work and Pensions

(mål C-423/04)

(2004/C 300/58)

Social Security Commissioner, London, begär genom beslut av den 14 september 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 4 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Sarah Margaret Richards och Secretary of State for Work and Pensions beträffande följande frågor:

1) Utgör direktiv 79/1⁽¹⁾ hinder för att en man-till-kvinna transsexuell person vägras ålderspension innan hon uppnått 65 års ålder, om hon skulle ha haft rätt till en sådan pension vid 60 års ålder för det fall att hon hade ansetts vara kvinna enligt nationella bestämmelser?

2) Om så är fallet, från vilket datum skall domstolens dom i denna fråga få rättsverknningar?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet (EGT L 6, av den 10 januari 1979, s. 24; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 111).

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 4 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-424/04)

(2004/C 300/59)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Kommissionen företräds av K. Wiedner och B. Stromsky, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19.2 i rådets direktiv 93/36/EEG av den 14 juni 1993⁽¹⁾, artikel 27.2 i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992⁽²⁾ och artikel 22.2 i rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993⁽³⁾, genom att inte föreskriva att det åligger upphandlande myndigheten att säkerställa en verklig konkurrens genom ett minimiantal om fem anbudsgivare inom ramen för en selektiv anbudsinfordran, även om något lägsta och högsta antal inte fastställts,

2. fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 1 a vii i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 och artikel 1.4 c iv i rådets direktiv 93/38/EEG⁽⁴⁾, genom att från tillämpningsområdet för den franska lagen om offentlig upphandling utesluta avtal om lån eller finansiella åtaganden oavsett om de är avsedda att täcka ett finansierings- eller likviditetsbehov, och som inte är kopplade till en fastighetstransaktion,

3. fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördragets principer och bestämmelser (artikel 49) och särskilt principen om likabehandling och den om insyn och öppenhet där den direkta följden är kravet på adekvat publicering, genom att föreskriva att offentliga kontrakt som gäller

— juridiska tjänster

— socialtjänst och hälsovård

- fritids-, kultur- och sportaktiviteter
- utbildning liksom yrkesutbildning och yrkesintegration

vid upphandling endast är underställda krav på att tjänsterna skall definieras med hänvisning till normer när sådana finns, liksom på att meddelande om tilldelning sänds utan att det uttryckligen behöver preciseras att fördragets principer och bestämmelser iakttagits,

4. förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den franska lagen angående offentlig upphandling är i vissa avseende inte förenlig med EG-fördragets bestämmelser och principer liksom med gemenskapsrättens direktiv angående offentlig upphandling.

Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sin skyldighet enligt de gemenskapsrättsliga direktiven genom att inte säkerställa en verklig konkurrens genom ett minimiantal om fem anbudsgivare inom ramen för anbudsinfodran för offentlig upphandling, även om något lägsta och högsta antal inte fastställts.

Republiken Frankrike har även underlåtit att uppfylla sina skyldigheter genom att från tillämpningsområdet för den franska lagen om offentlig upphandling utesluta avtal om lån eller finansiella åtaganden oavsett om de är avsedda att täcka ett finansierings- eller likviditetsbehov, och som inte är kopplade till en fastighetstransaktion. Dessa kontrakt rör nämligen tjänster och omfattas således inte av direktivens tillämpningsområde. De kan vidare inte anses omfattade av undantaget för värdepapper eller andra finansiella verktyg.

Slutligen har principen om likabehandling såsom den fastställs i artikel 49 EG, liksom den om insyn och öppenhet åsidosatts, genom att vissa kontrakt har uteslutits från skyldigheten att säkerställa en viss grad av lämpligt meddelande.

- (¹) Rådets direktiv 93/36/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av varor (EGT L 199, 9.8.1993, s. 1, svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 126).
- (²) Rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, 24.7.1992, s. 1, svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139).
- (³) Rådets direktiv 93/37/EEG om samordning av förfarandet vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 199, 9.8.1993, s. 54).
- (⁴) Rådets direktiv 93/38/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 199, 9.8.1993, s. 84, svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 177).

Talan mot Republiken Italien väckt den 4 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-425/04)

(2004/C 300/60)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Wouter Wils och Claudio Loggi, båda i egenskap av ombud.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 27 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägs-systemet för konventionella tåg (¹) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för att införliva direktivet löpte ut den 20 april 2003.

(¹) EGT L 110 av den 20.4.2001, s. 1.

Överklagande, ingivet den 4 oktober 2004 av Europeiska byrån för återuppbyggnad (EAR), av dom av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen) av den 7 juli 2004 i mål T-175/03: Norbert Schmitt mot Europeiska byrån för återuppbyggnad (EAR)

(mål C-426/04 P)

(2004/C 300/61)

Europeiska byrån för återuppbyggnad (EAR) har den 4 oktober 2004 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen) har meddelat den 7 juli 2004 i mål T-175/03: Norbert Schmitt mot Europeiska byrån för återuppbyggnad (EAR). Klaganden företräds av Albert Coolen, Jean-Noël Louis, Etienne Marchal och Sébastien Orlandi, advokats.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens (fjärde avdelningen) dom av den 7 juli 2004 i mål T-175/03 (Norbert Schmitt mot Europeiska byrån för återuppbyggnad) i dess helhet,
- därefter på nytt pröva och avslå talan om ogiltigförklaring av EAR:s beslut av den 25 februari 2003 om uppsägning av det tillfälliga anställningsavtalet för sökanden i första instans,
- förplikta sökanden i första instans, som är svarande i målet om överklagande, att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten har åsidosatt förbudet mot att gå utöver saken i målet genom att fatta sitt beslut med stöd av grunder och argument som sökanden i första instans varken har åberopat direkt eller utvecklat tillräckligt.

Dessutom har förstainstansrätten gjort en felaktig rättstillämpning genom att tolka artikel 4 i det tillfälliga anställningsavtalet med Norbert Schmitt på så sätt att byrån endast fick säga upp avtalet om byråns aktiviteter skulle minska avsevärt eller upphöra innan byråns mandat löpte ut.

Slutligen har förstainstansrätten även gjort en felaktig rättstillämpning genom att göra bedömningen att sökandens i första instans berättigade förväntningar hade åsidosatts, trots att det framgår av domskälen att han inte hade fått någon försäkran för att få fortsätta vara i tjänst fram till utgången av byråns faktiska mandat som var precis, ovillkorlig, samstämmig och förenlig med de bestämmelser som var tillämpliga på övriga anställda.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 8 juli 2004 i målet mellan Finanzamt Eisleben och Feuerbestattungsverein Halle e.V.

(mål C-430/04)

(2004/C 300/62)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 8 juli 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 7 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgö-

rande i målet mellan Finanzamt Eisleben och Feuerbestattungsverein Halle e.V. beträffande följande fråga:

Kan en skattskyldig person, som är konkurrent till en offentlig-rättslig enhet och gör gällande att det strider mot gällande rätt att nämnda enhet inte beskattas eller beskattas för lågt, med framgång åberopa artikel 4.5 andra stycket i direktiv 77/388/EEG (¹)?

(¹) EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 29 juni 2004 i målet beträffande Massachusetts Institute of Technologys överklagande

(Mål C-431/04)

(2004/C 300/63)

Bundesgerichtshof begär genom beslut av den 29 juni 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 7 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet beträffande Massachusetts Institute of Technologys överklagande angående följande frågor:

- 1) Innebär begreppet "kombinationen av aktiva ingredienser i ett läkemedel" i den mening som avses i artikel 1 b i rådets förordning (EEG) nr 1768/92 av den 18 juni 1992 om införande av tilläggsskydd för läkemedel (¹) att det krävs att de beståndsdelar som kombinationen består av var för sig är aktiva ingredienser med medicinsk verkan?
- 2) Är det fråga om en "kombination av aktiva ingredienser i ett läkemedel" även då det rör sig om en kombination som utgörs av två beståndsdelar, där den ena beståndsdelan är ett känt ämne med medicinsk verkan för en viss indikation och den andra beståndsdelan möjliggör en läkemedelsform som medför att läkemedlet får en annan verkan för denna indikation (in vivo-implantat med kontrollerat frisläppande av den aktiva ingrediensen för att undvika toxisk verkan)?

(¹) EGT L 182, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 23, s. 78.

Talan mot Edith Cresson väckt den 7 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-432/04)

(2004/C 300/64)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 7 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Edith Cresson. Kommissionen företräds av Hans Peter Hartvig och Julian Currall båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Edith Cresson har åsidosatt de skyldigheter som ålegat henne enligt artikel 213 i EG-fördraget,
2. fastställa att Edith Cresson till följd härav, helt eller delvis, har förlorat sin rättighet till pension och/eller alla andra förmåner kopplade till denna rätt eller som ersätter denna, varvid kommissionen överläter på domstolen att bestämma varaktigheten och omfattningen av förverkandet,
3. förplikta Cresson att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande instans.

Grunder och huvudargument

Under Edith Cressons mandatperiod som kommissionsledamot, har hon favoriserat två personliga vänner vilket är i strid med de skyldigheter som ålegat henne enligt artikel 213 i EG-fördraget. En har anställts på initiativ av Edith Cresson trots att hans profil inte stämde överens med de olika tjänster som han rekryterades till. Edith Cresson skyddade honom sedan vid ett flertal tillfällen trots att kvaliteten, kvantiteten och relevansen av hans utförda arbeten uppenbarligen inte var tillräckliga. Likaledes och på initiativ av Edith Cresson, har kontrakt erbjudits en av hennes vänner utan att de föranleddes av institutionernas önskemål eller behov. Edith Cressons beteende har inte dikterats av institutionens intresse utan huvudsakligen av viljan att favorisera dessa två personer. I vart fall har Edith Cresson inte vid något tillfälle undersökt om besluten eller de genomförda förfarandena var korrekta, vilket var kontroll som bort ägt rum då det handlade om personer med vilka hon hade ett vänskapsförhållande. Detta handlande kan således betecknas som ett favoriserande eller åtminstone som grov oaktsamhet.

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 8 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-433/04)

(2004/C 300/65)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 8 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av D. Triantafyllou, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 49 och 50 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, genom att förplikta uppdragsgivare och entreprenörer som anlitar utländska avtalspartner, som inte är registrerade i Belgien, att hålla inne 15 procent av beloppet för utförda arbeten och genom att ålägga samma uppdragsgivare och entreprenörer solidariskt ansvar för sina avtalspartners, som inte är registrerade i Belgien, skatteskulder, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De nationella bestämmelser i byggnadssektorn som innebär att uppdragsgivare och entreprenörer, vid varje utbetalning till deras avtalspartner som inte är registrerade i Belgien, skall innehålla 15 procent av fakturerat belopp och inbetala det till de belgiska myndigheterna, vid äventyr av straffavgift, för att säkerställa betalningen eller täckningen av dessa avtalspartners eventuella skatteskulder, utgör ett hinder för det fria tillhandahållandet av tjänster enligt artiklarna 49 EG och 50 EG. På samma vis åsidosätts artiklarna 49 EG och 50 EG genom uppdragsgivarnas och entreprenörernas solidariska ansvar för deras avtalspartners, som inte är registrerade, skatteskulder som omfattar 35 procent av den totala byggnadskostnaden exklusive mervärdesskatt.

Dessa bestämmelser är av sådan art att de avskräcker entreprenörerna och uppdragsgivarna från att anlita avtalspartner som inte är registrerade i Belgien. Den automatiska tillämpningen av uppdragsgivarnas och entreprenörernas solidariska ansvar för deras avtalspartners skatteskulder är inte förenlig med proportionalitetsprincipen och innebär ett ooberättigat ingrepp i dessa uppdragsgivares och entreprenörers äganderätt och rätt till försvar. Uppdragsgivarens och entreprenörens solidariska ansvar tillämpas nämligen automatiskt utan att administrationen behöver visa försumlighet eller medverkan från uppdragsgivarens eller entreprenörens sida. Det kan också omfatta skatteskulder som rör arbeten som avtalspartnern har utfört för andra personer. Beträffande skyldigheten att innehålla belopp föreskrivs en sanktionsavgift som uppgår till dubbla det belopp som skulle ha innehållits.

Dessa bestämmelser innebär även ett reellt hinder för avtalspartner som inte registrerats som vill erbjuda sina tjänster i Belgien. De måste i själva verket acceptera att få det fakturerade priset nedsatt med 15 procent även om de inte har någon skatteskuld för vilken avdrag skulle kunna göras samtidigt som de inte kan få tillbaka detta belopp förrän efter en viss tid, och då genom att begära återbetalning.

Dessa åtgärder kan inte anses som objektivt motiverade. För det första är en tjänsteleverantör som är etablerad i en annan medlemsstat i de flesta fall inte skattskyldig enligt dessa bestämmelser. I specifika situationer där skatteskulder skall betalas eller uppbäras i Belgien, måste den mekanism som inrättats genom dessa bestämmelser vidare, till följd av sin allmänna karaktär, anses vara oproportionerlig.

Slutligen rättfärdigar inte möjligheten att registrera denna skyldighet att innehålla belopp eller det solidariska ansvaret. De åtgärder som måste vidtas för registreringen innebär mycket mer än ett enkelt meddelande till de belgiska myndigheterna och gör att registreringen inte utgör ett verkligt alternativ för företag som inte är etablerade i Belgien och som vill utnyttja sin rätt att tillfälligt tillhandhålla tjänster i Belgien. Registreringskravet omintetgör hela den ändamålsenliga verkan av fördragets bestämmelser som avser att säkra friheten att tillhandahålla tjänster.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Korkein oikeus av den 6 oktober 2004 i brottmålet mot Jan-Erik Anders Ahokainen och Mati Leppik

(mål C-434/04)

(2004/C 300/66)

Korkein oikeus begär genom beslut av den 6 oktober 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 11 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmålet mot Jan-Erik Anders Ahokainen och Mati Leppik beträffande följande frågor:

- 1) Skall artikel 28 EG tolkas så att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken endast den som har beviljats tillstånd får importera icke denaturerad etylalkohol (sprit) med en alkoholhalt som överstiger 80 volymprocent?
- 2) Om svaret på den första frågan är jakande, kan tillståndsreglerna anses tillåtna på grundval av artikel 30 EG?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour de cassation de Belgique (Belgien) av den 6 oktober 2004 i målet mellan Sébastien Victor Leroy och Ministère public

(mål C-435/04)

(2004/C 300/67)

Cour de cassation de Belgique (Belgien) begär genom beslut av den 6 oktober 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 14 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Sébastien Victor Leroy och Ministère public beträffande följande fråga:

Utgör artiklarna 49–55 i fördraget av den 25 mars 1957 om upprättandet av Europeiska gemenskapen hinder för en medlemsstats nationella bestämmelser som innebär förbud för en person som bor och arbetar i denna stat att på dess territorium använda ett fordon som tillhör ett leasingföretag etablerat i en annan medlemsstat när detta fordon inte registrerats i den första medlemsstaten även om det har blivit det i den andra?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hof van Cassatie van België (België) av den 5 oktober 2004 i målet mellan Léopold Henri Van Esbroeck och Openbaar Ministerie (åklagarmyndigheten)

(mål C-436/04)

(2004/C 300/68)

Hof van Cassatie van België (België) begär genom beslut av den 5 oktober 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 13 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Léopold Henri Van Esbroeck och Openbaar Ministerie (åklagarmyndigheten) beträffande följande frågor:

1. "Skall artikel 54 i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet tolkas så, att den kan tillämpas av en belgisk domstol i fråga om en person som åtalas inför en brottmålsdomstol i Belgien efter den 25 mars 2001 för samma brott som denne dömts för genom dom av den 2 oktober 2000 vid en norsk brottmålsdomstol, varvid det utdömda straffet redan har avtjänats, då bland annat bestämmelsen i artikel 54 i Schengenkonventionen skall ha genomförts av och vara tillämplig i Norge först från den 25 mars 2001 enligt artikel 2.1 i avtalet av den 18 maj 1999 mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket?"

Om den första tolkningsfrågan besvaras jakande:

2. "Skall artikel 54 i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet läst tillsammans med artikel 71 i samma konvention tolkas så, att innehavsbrott vars syfte är ut- och införsel, som avser samma narkotika eller psykotropa ämnen av något slag, inklusive cannabis, och som åtalas som utförsel respektive införsel i olika länder som undertecknat Schengenkonventionen eller där Schengenregelverket har genomförts och tillämpas, betraktas som 'samma gärning' såvitt avser ovannämnda artikel 54?"

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 15 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-437/04)

(2004/C 300/69)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 15 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av J.-F. Pasquier, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, genom att införa en skatt som strider mot Europeiska gemenskapernas skatteimmunitet,
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Införandet, genom regional förordning av den 23 juli 1992, av en regional skatt för hyresgäster i flerfamiljshus och innehavare av rättigheter i vissa hyreshus belägna i huvudstadsregionen Bryssel, utgör ett åsidosättande av gemenskapens skatteimmunitet i den mening som avses i artikel 3 i protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier. Nämda förordning skiljer sig i förhållande till en tidigare förordning genom att till skatten för hyresgäster i hyreshus införa ytterligare en skatt för ägaren i de fall hyresgästen bedriver yrkesmässig verksamhet och fastigheten överskrider en viss yta. Det framgår av förarbetena till förordningen av den 23 juli 1992 att denna skatt för ägarna i själva verket är en juridisk konstruktion i syfte att kringgå den skatteimmunitet som ett antal personer och institutioner åtnjuter. Det är nämligen dessa personer, och bland dessa gemenskapen, som drabbas ekonomiskt av denna skatt. Detta sker antingen till följd av villkor som införs i hyreskontrakten, enligt vilka hyresgästen skall betala samtliga skatter som tas ut på fastigheten, såvida inte upplåtaren befriar hyresgästen från denna skyldighet, eller genom hyreshöjning. Det framgår av domstolens rättspraxis att alla rättsliga bestämmelser som, utan att uttryckligen skattebelägga gemenskapen, leder till eller har som uttryckligt mål att gemenskapen, även indirekt men ändå nödvändigtvis, skall betala skatt strider mot immunitetsprincipen.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 21 oktober 2004 av Konungariket Spanien

(mål C-442/04)

(2004/C 300/70)

Konungariket Spanien har den 21 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av Enrique Braquehais Conesa, abogado del Estado, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara artiklarna 1–6 i rådets förordning (EG) nr 1415/2004⁽¹⁾ av den 19 juli 2004 om fastställande av taket för den årliga fiskeansträngningen för vissa fiskezoner och fisken, i vilken det fastställs tillämpningsföreskrifter för artiklarna 3 och 6 i rådets förordning (EG) 1954/2003⁽²⁾ av den 4 november 2003 om förvaltningen av fiskeansträngningen för vissa fiskezoner och fisketillgångar inom gemenskapen, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93⁽³⁾ och om upphävande av förordningarna (EG) nr 685/95⁽⁴⁾ och (EG) nr 2027/95⁽⁵⁾, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen

- a) Eftersom förordning (EG) nr 1415/2004, som ifrågasätts genom denna ansökan, utgör en tillämpningsföreskrift för förordning (EG) nr 1954/2003 – som Konungariket Spanien har ifrågasatt i mål C-36/04 – och närmare bestämt artiklarna 3 och 6 i denna förordning, som rör den årliga fiskeansträngningen för varje medlemsstat och för de fiskezoner och fisken som avses i ovannämnda bestämmelser, i den mån åren 1998–2002 har använts som referensperiod, vilket innebär en diskriminering av den spanska flottan på grundval av nationalitet. Den spanska flottan hade nämligen under nämnda år enligt bestämmelserna i akten om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning till de Europeiska gemenskaperna och dem i förordningarna (EG) nr 685/95 och nr 2027/95 en begränsad tillgång till zonerna CIEM V b, VI, VII och VII a, b, d och e.
- b) Eftersom fastställandet av det känsliga område som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1954/2003 för vilken tillämpningsföreskrifter fastställs i den ifrågasatta förordningen (EG) nr 1415/2004, är också diskriminerande för den spanska flottan mot bakgrund av att den nya känsliga zonen delvis sammanfaller med den så kallade "irländska boxen", inom vilken den spanska flottan åläggs restriktioner enligt akten om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning.

Maktmissbruk

Skyddet av det känsliga område som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1954/2003 för vilken tillämpningsföreskrifter fastställs i den ifrågasatta förordningen (EG) nr 1415/2004, borde ha upprättats i enlighet med de förfaranden som avses i förordning (EG) nr 850/1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer, avseende alla områden som genom vetenskapliga metoder har visat sig uppfylla detta villkor.

(¹) EGT L 258, s. 1, 5.8.2004.

(²) EGT L 289, s. 1, 7.11.2003.

(³) EGT L 261, s. 1, 20.10.1993.

(⁴) EGT L 71, s. 5, 31.3.1995.

(⁵) EGT L 199, s. 1, 24.8.1995.

Avskrivning av de förenade målen C-451/02 och C-452/02 (¹)

(2004/C 300/71)

Genom beslut av den 27 juli 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av de förenade målen C-451/02 och C-452/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof), Hauptzollamt Bremen mot Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG (C-451/02) och ITG GmbH Internationale Spedition (C-452/02).

(¹) EGT C 55, 8.3.2003.

Avskrivning av mål C-237/03 (¹)

(2004/C 300/72)

Genom beslut av den 22 juli 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-237/03 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal d'instance de Roubaix), SA Banque Sofinco mot Daniel Djemoui och Carole Djemoui.

(¹) EUT C 184, 2.8.2003.

Avskrivning av mål C-256/03 (¹)

(2004/C 300/73)

Genom beslut av den 25 augusti 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-256/03, Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland.

(¹) EUT C 184, 2.8.2003.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 28 september 2004

i mål T-310/00: MCI, Inc. mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)*(Konkurrens — Kontroll av företagskoncentrationer — Talan om ogiltigförklaring — Berättigat intresse av att få saken prövad — Kommissionens behörighet)*

(2004/C 300/74)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål T-310/00, MCI, Inc., tidigare MCI WorldCom, Inc., därefter WorldCom, Inc., Ashburn, Virginia (USA), (ombud: inledningsvis K. Lasok, QC, samt advokaterna J.-Y. Art och B. Hartnett, därefter K. Lasok, med delgivningsadress i Luxemburg), med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och B. Muttelsee-Schön), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis P. Oliver, P. Hellström och L. Pignataro, därefter P. Öliwer och P. Hellström, biträdda av N. Khan, barrister, med delgivningsadress i Luxemburg), med stöd av Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och F. Million, med delgivningsadress i Luxemburg), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/790/EG av den 28 juni 2000 om att en koncentration är oförenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet (Ärende COMP/M.1741 – MCI WorldCom/Sprint) (EUT L 300, 2003, s. 1), har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna A.W.H. Meij och N.J. Forwood, justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers, den 28 september 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Kommissionens beslut 2003/790/EG av den 28 juni 2000 om att en koncentration är oförenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet (Ärende COMP/M.1741 – MCI WorldCom/Sprint) ogiltigförklaras.

2) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta MCI, Inc.:s rättegångskostnad.

3) Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EGT C 355, 9.12.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 30 september 2004

i mål T-246/02: Albano Ferrer de Moncada mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)*(Tjänstemän — Betygsrapport — Upprättad för sent — Ersättning för skada)*

(2004/C 300/75)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-246/02, Albano Ferrer de Moncada, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i Luxemburg (Luxemburg) (ombud: advokaterna G. Vandersanden, L. Levi och A. Finchelstein) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser, assisterad av advokaten D. Waelbroeck, med delgivningsadress i Luxemburg), angående dels en talan om ogiltigförklaring av kommissionens tysta beslut om avslag på sökandens ansökan av den 28 augusti 2001 om skadestånd på grund av att motparten upprättat sökandens betygsrapporter för referensperioderna 1995–1997 och 1997–1999 för sent och, i mån av behov, av kommissionens tysta beslut om avslag på sökandens klagomål av den 14 januari 2002, dels en talan om skadestånd för den skada sökanden lidit på grund av att motparten upprättat dessa betygsrapporter för sent, har förstainstansrätten (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna M. Jaeger och F. Dehousse; justitiesekreterare: H. Jung, den 30 september 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Kommissionen förpliktas att till sökanden betala ett belopp om 7 000 euro, utöver det belopp om 1 000 euro som redan utgetts av kommissionen.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 247, 12.10.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 30 september 2004

i mål T-313/02: David Meca-Medina och Igor Majcen mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Konkurrens — Frihet att tillhandahålla tjänster — Antidopningsregler antagna av Internationella olympiska kommittén (IOK) — Rent idrottsliga regler)

(2004/C 300/76)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-313/02, David Meca-Medina, bosatt i Barcelona (Spanien) och Igor Majcen, bosatt i Ljubljana (Slovenien) (ombud för båda: advokaten J.-L. Dupont) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: O. Beynet och A. Bouquet, med delgivningsadress i Luxemburg), med stöd av Republiken Finland (ombud: T. Pynnä, med delgivningsadress i Luxemburg), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 1 augusti 2002 att avslå det klagomål som sökandena ingett mot Internationella olympiska kommittén (IOK), i syfte att få fastställt att vissa bestämmelser som denna antagit och som genomförts av Internationella simförbundet (FINA) samt vissa förfaranden för dopningkontroll strider mot de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om konkurrens och frihet att tillhandahålla tjänster (ärende COMP/38158 – Meca-Medina och Majcen mot IOK), har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden H. Legal samt domarna V. Tiili och M. Vilaras; justitiesekreterare: avdelningsdirektören J. Palacio González, den 30 september 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Talan ogillas.

2) Sökandena skall bära sina rättegångskostnader samt ersätta kommissionens rättegångskostnader.

3) Republiken Finland skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 305, 7.12.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 30 september 2004

i mål T-16/03: Albano Ferrer de Moncada mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tjänstemän — Betygsrapport — Oegentligheter i förfarandet — Motivering — Ogiltigförklaring av betygsrapport — Skadestånd)

(2004/C 300/77)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-16/03, Albano Ferrer de Moncada (ombud: advokaterna G. Vandersanden, L. Levi och A. Finchelstein), tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och C. Berardis-Kayser, biträdda av advokaten D. Waelbroeck, med delgivningsadress i Luxemburg), angående dels ogiltigförklaring av den betygsrapport avseende perioden 1995/1997 som avser sökanden, dels en begäran om skadestånd, har förstainstansrätten (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna M. Jaeger och F. Dehousse; justitiesekreterare: H. Jung, den 30 september 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Betygsrapporten avseende perioden 1995/1997 ogiltigförklaras.

2) Kommissionen förpliktas att ge ersättning till sökanden med ett belopp om 1 000 euro.

3) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 83, 5.4.2003.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 28 september 2004

i mål T-216/03: Mario Paulo Tenreiro mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾**(Tjänstemän — Förflyttning — Utebliven befordran — Jämförelse av kvalifikationer)**

(2004/C 300/78)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-216/03, Mario Paulo Tenreiro, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i Kraainem (Belgien) (ombud: advokaten G. Vandersanden) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Bordes och L. Lozano Palacios, med delgivningsadress i Luxemburg), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut, publicerat den 14 augusti 2002, i vilket fastställdes den förteckning över tjänstemän som befordrats till lönegrad A4 för befordringsåret 2002, i den del sökandens namn inte finns upptaget på denna förteckning, har förstainstansrätten (ensamdomare: M. Pirrung); justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 28 september 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EUT C 200, 23.8.2003.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 2 september 2004

i mål T-291/02: González y Díez SA mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾**(EKSG — Statligt stöd — Talan om ogiltigförklaring — Talan har inte längre något föremål — Anledning saknas att döma i saken — Beslut om rättegångskostnader)**

(2004/C 300/79)

(Rättegångsspråk: spanska)

I mål T-291/02, González y Díez SA, Villabona-Llanera (Spanien), (ombud: inledningsvis advokaterna J. Folguera Crespo, A. Martínez Sánchez och J. C. Engra Moreno, därefter J. Folguera Crespo och A. Martínez Sánchez) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuzschitz och J. L.

Buendía Sierra) angående en talan om ogiltigförklaring av artiklarna 1, 2 och 5 i kommissionens beslut 2002/827/EKSG av den 2 juli 2002 om godkännande av Spaniens stöd till företaget González y Díez SA för åren 1998, 1999, 2000 och 2001 (EGT L 296, s. 80), har förstainstansrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av avdelningsordföranden J. Pirrung samt domarna A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová och S. S. Papasavvas, justitiesekreterare: H. Jung, den 2 september 2004 meddelat följande beslut:

- 1) *Det saknas anledning att döma i målet.*
- 2) *Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 289, 23.11.2002.

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

den 21 september 2004

i mål T-310/03 R: Kreuzer Medien GmbH mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd**(Interimistiskt förfarande — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Huruvida en ansökan som ingivits av en intervenient kan upptas till sakprövning)**

(2004/C 300/80)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-310/03 R, Kreuzer Medien GmbH, Leipzig (Tyskland), företrätt av advokaten M. Lenz, med stöd av Falstaff Verlags GmbH, Klosterneuburg (Österrike), företrätt av advokaten W.-G. Schärf, mot Europaparlamentet (ombud: E. Waldherr och U. Rösslein, med delgivningsadress i Luxemburg) och Europeiska unionens råd (ombud: E. Karlsson), med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M.-J. Jonczy, L. Pignataro-Nolin och F. Hoffmeister, med delgivningsadress i Luxemburg), av Konungariket Spanien (ombud: L. Fraguas Gadea, med delgivningsadress i Luxemburg), och av Republiken Finland (ombud: A. Guimaraes-Purokoski och T. Pynnä, med delgivningsadress i Luxemburg), angående en ansökan om uppskov med verkställigheten av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/33/EG av den 26 maj 2003 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om reklam för och sponsring till förmån för tobaksvaror (EGT L 152, s. 16), som inlämnats av Falstaff Verlags GmbH med stöd av artikel 243 EG, har förstainstansrättens ordförande, den 21 september 2004 meddelat följande beslut:

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avvisas.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 27 april 2004 (ärende R 560/2003-1),
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDES BESLUT

den 19 juli 2004

i mål T-439/03 R II: Ulrike Eppe mot Europaparlamentet

(Interimistiskt förfarande — Uttagningsförfarande — Ny ansökan — Upptagande till sakprövning — Krav på skyndsamt — Föreligger inte)

(2004/C 300/81)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-439/03 R II, Ulrike Eppe, Hannover (Tyskland), företrädd av advokaten D. Rogalla, mot Europaparlamentet (ombud: J. de Wachter och N. Lorenz), angående, i första hand, en ansökan om ogiltigförklaring av uttagningsförfarandet EUR/A/167/02 och upprepningen av detta uttagningsförfarande i sökandens närvaro och, i andra hand, en ansökan om ett förbud för Europaparlamentet att rekrytera på grundval av nämnda uttagningsprov, har förstainstansrättens ordförande den 19 juli 2004 meddelat följande beslut:

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Sökande av gemenskapsvarumärke:

Johnson's Veterinary Products Limited

Sökt gemenskapsvarumärke:

Ordmärket "VITACOAT", för varor som ingår i klasserna 3, 5 och 21 (Schamponeringsmedel, balsam, preparat för hår och hud, deodoranter, preparat för bekämpning av kvalster, löss, loppor och andra parasiter; alla för djur, samt borstar och kammar för djur)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering:

Det tyska ordmärket "VITA-KRAFT"

Invändningsenhetens beslut:

Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut:

Avslag på sökandens överklagande beslut:

Grunder:

- överträdelse av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94,
- oriktig bedömning av såväl den ursprungliga särskiljningsförmågan som den genom användning uppnådda särskiljningsförmågan hos det varumärke som åberopats som hinder för registrering,
- oriktig bedömning av betydelsen av den omständigheten att de omtvistade tecknen är identiska i den första delen, "VITA",
- oriktig bedömning av de omtvistade tecknens fonetiska och begreppsmässiga likheter,
- underlåtenhet att beakta att varorna i stor utsträckning är identiska.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 9 juli 2004 av Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG

(mål T-277/04)

(2004/C 300/82)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna – ansökan är avfattad på tyska)

Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, Bremen (Tyskland) har den 9 juli 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten U. Sander, med delgivningsadress i Luxemburg.

Även Johnson's Veterinary Products Limited, Sutton Coldfield (Förenade kungariket), var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 augusti 2004 av AFA

(mål C-324/04)

(2004/C 300/83)

(Rättegångsspråk: franska)

AFA, Rhode St Genèse (Belgien), har den 6 augusti 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Eric Boigelot, avocat.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av PMO.2 (byrån för administration och betalning av individuella rättigheter – lön, uppdrag, experter) av den 8 januari 2004 om villkoren för ett första återkrav av belopp som sökanden otillbörligt uppburit,
- ogiltigförklara beslutet av PMO.1 (byrån för administration och betalning av individuella rättigheter – administration av individuella ekonomiska rättigheter) av den 18 november 2003 att upphäva det utlandstillägg som tidigare betalats till sökanden,
- ogiltigförklara PMO.2:s beslut av den 9 februari 2004 om villkoren för återkrav av belopp som sökanden otillbörligt uppburit,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut daterat den 2 juli 2004 och meddelat sökanden den 7 juli 2004, som svar på sökandens klagomål,
- ogiltigförklara varje rättsakt som följer eller hänför sig till dessa beslut som kan tillkomma efter denna talan,
- förplikta kommissionen att återbetala alla de belopp som har hållits inne eller kommer att hållas inne av sökandens lön från februari 2004, uppräknat med en ränta på 5,25 % från dagen för klagomålets ingivande,
- bevilja sökanden ersättning för ideell skada, uppskattad i överensstämmelse med rätt och billighet [ex aequo et bono] till 3 000 euro plus ränta, med förbehåll för justering uppåt senare under processen, samt
- i alla händelser förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet arvode och utlägg för den rådgivare som anlåtats av sökanden för att väcka talan.

Grunder och huvudargument

Sökanden trädde i tjänst vid kommissionen den 16 september 1987. Han har arbetat i Bryssel sedan den 1 april 1989 efter

att den första tiden ha tjänstgjort i Luxemburg. Sökanden erhöll utlandstillägg såväl i Luxemburg som i Bryssel.

Genom de omtvistade besluten upphävde kommissionen denna förmån med retroaktiv verkan från sökandens förflyttning till Bryssel, efter att den upptäckt att sökanden hade bott och arbetat i Bryssel under den relevanta referensperioden, från den 16 mars 1982 till den 15 mars 1987. Kommissionen fastställde även villkoren för återbetalning av de belopp som sökanden otillbörligt uppburit.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åsidosättande av artiklarna 69 och 85 i tjänsteföreskrifterna, av artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna liksom av principerna om god förvaltnings sed, skydd för berättigade förväntningar och likabehandling. Han åberopar även åsidosättande av omsorgsplikten samt en uppenbart oriktig bedömning. I detta sammanhang gör sökanden främst gällande att han under referensperioden arbetade för en utländsk professionell organisation för företag inom stålindustrin. Enligt sökanden borde denna organisation betraktas som internationell och den period då han arbetade där borde därför inte tas med i beräkningen. Sökanden gör även gällande att han under största delen av referensperioden ändå inte uppehöll sig i Bryssel på något permanent sätt, eftersom hans ekonomiska verksamhet under denna tid var koncentrerad till utlandet.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 11 augusti 2004 av House of Donuts International

(mål T-333/04)

(2004/C 300/84)

(Ansökan är avfattad på engelska)

House of Donuts International, George Town, Grand Cayman (Caymanöarna), har den 11 augusti 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån). Sökanden företräds av advokaten N. Decker, med delgivningsadress i Luxemburg.

Även Panrico S.A. var part vid förfarandet inför överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att ansökan nr 474 486 om gemenskapsvarumärke skall bifallas,
- ogiltigförklara beslutet av den 12 maj 2004 av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån (ärende R 1034/2001-4), samt
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande i varumärkesärendet:	Sökanden
Sökt gemenskapsvarumärke:	Figurmärket "House of Donuts" för varor och tjänster inom klasserna 30, 32 och 42 (t.ex. munkar, muffins, croissanter, mineralvatten och kolsyrat vatten samt restaurang-, kafeteria- och cateringtjänster) – Ansökan nr 474 486
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som behandlats i invändningsförfarandet:	Panrico S.A.
Varumärke eller kännetecken som behandlats i invändningsförfarandet:	De spanska ord- och figurmärkena "DONUT" och "donuts" för varor och tjänster inom klasserna 30, 32 och 42 (t.ex. alla sorters sötsaker och konditorivaror, fruktdrycker och fruktjuicer samt kafeteria-, bar-, restaurang-, hotell- och campingtjänster)
Invändningsenhetens beslut:	Avslag på varumärkesansökan
Överklagandenämndens beslut:	Avslag på sökandens överklagande
Åberopade grunder:	De konkurrerande varumärkena är inte likartade. Motparten borde inte ges exklusiv rätt till orden "donut" och "donuts"

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 23 augusti 2004 av Parfumerie Douglas GmbH

(mål T-349/04)

(2004/C 300/85)

(Språk som ansökan är avfattad på: tyska)

Parfumerie Douglas GmbH, Hagen (Tyskland), har den 23 augusti 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Christoph Schumann, Rechtsanwalt. Den andra parten i förfarandet vid överklagandenämnden var Jürgen Heinz Douglas, Hamburg (Tyskland).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ta upp ansökan och till denna fogade handlingar till sakprövning, fastställa att talan mot det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 24 maj 2004 i ärende R 795/2002-4 har väckts i tid på vederbörligt sätt, ogiltigförklara nämnda beslut, ogilla invändningen och förplikta harmoniseringsbyrån inom den inre marknaden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	Sökanden
Sökt gemenskapsvarumärke:	Ordmärket "Douglas beauty spa", för tjänster som ingår i klass 39 (anordnande och förmedling av resor, personbefordran; förmedling av hotellrum och annan inkvartering – Ansökan nr 1 459 197
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Jürgen Heinz Douglas
Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Det tyska varumärket "Douglas Touristik" för tjänster som ingår i klass 39 (anordnande och förmedling av resor; uthyrning av motorfordon och båtar).
Invändningsenhetens beslut:	Avslag på ansökan om registrering
Överklagandenämndens beslut:	Avslag på överklagandet
Grunder:	Åsidosättande av artiklarna 42, 43, 74 och 79 i rådets förordning (EG) nr 40/94, jämförda med reglerna 15, 16 och 18 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 1 september 2004 av Republiken Österrike

(mål T-361/04)

(2004/C 300/86)

(Rättegångsspråk: tyska)

Republiken Österrike har den 1 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Ministerialrat Dr. Harald Dossi, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det beslut som kommissionen har fattat på grundval av sin skrivelse av den 22 juni 2004, i vilken kommissionen vägrade att föreslå nya bestämmelser om miljöpoäng eller liknande bestämmelser i syfte att skydda miljön och folkhälsan på grundval av hållbarhet och miljöskydd i den mening som avses i bestämmelserna i protokoll nr 9 till 1994 års anslutningsakt, och sålunda definitivt avslog den uppmaning till handling som Republiken Österrike riktade till kommissionen den 31 mars 2004,

— förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Protokoll 9 om väg-, järnvägs- och kombitransport genom Österrike bifogat till akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen av den 24 juni 1994 innehåller särskilda bestämmelser om tung trafik genom Österrike till skydd för miljön och folkhälsan. Dessa bestämmelser syftar enligt sökanden till att minska de totala utsläppen av NO_x från tung trafik genom Österrike med 60 procent under perioden den 1 januari 1992–den 31 december 2003 i enlighet med tabellen i bilaga 4. Innebörden av och syftet med denna bestämmelse är att de totala utsläppen av NO_x skall minska med 60 procent.

Sökanden gör gällande att den avsedda minskningen med 60 procent av utsläppen av NO_x från tung trafik enligt artikel 11.4 i protokollet skall uppnås på grundval av hållbarhet och miljöskydd och att utgångspunkten således är principen att detta syfte som har skrivits in i protokollet fortsätter att vara tillämpligt efter den formella utgången av giltighetstiden för övergångsbestämmelserna den 31 december 2003. Enligt Republiken Österrike är syftena med protokollet fortfarande tvingande, och det är rättsligt nödvändigt att anta antingen nya bestämmelser om miljöpoäng i enlighet med primärrätten eller bestämmelser som säkerställer syftet med trafikprotokollet på samma sätt.

Sökanden gör gällande att rådets och Europaparlamentets tillfälliga förordning (EG) nr 2327/2003 ⁽¹⁾ inte svarar mot kraven på säkerställande av miljöskyddet och folkhälsan på grundval av hållbarhet och miljöskydd i den mening som avses i bestämmelserna i protokoll nr 9, varför sökanden har väckt talan om ogiltigförklaring av förordningen ⁽²⁾. För närvarande finns det således inga gemenskapsrättsliga skyddsbestämmelser som motsvarar de bestämmelser av primärrättslig rang i protokollet som fortfarande är tvingande. Kommissionen har således åsidosatt sin plikt att handla genom att omedelbart lägga fram ett förslag till provisoriska bestämmelser fram till dess det nya direktivet om vägkostnader antas.

Sökanden gör således gällande att kommissionens definitiva vägran av den 22 juni 2004 att agera i enlighet med denna handlingsplikt skall ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2327/2003 av den 22 december 2003 om inrättande av ett tillfälligt poängsystem för tunga lastbilar som reser genom Österrike 2004 inom ramen för en hållbar transportpolitik.

⁽²⁾ Mål C-161/04, Republiken Österrike mot rådet och parlamentet (EGT C 106, 2004, s. 49).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 september 2004 av Luc Verheyden

(mål T-368/04)

(2004/C 300/87)

(Rättegångsspråk: franska)

Luc Verheyden, Angera (Italien), har den 13 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Eric Boigelot, avocat.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara de beslut som sökandens överordnade fattade den 4 februari 2004, den 24 februari 2004 respektive den 27 februari 2004,

— ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut i klagomål (R/159/04) av den 1 juni 2004, som mottogs den 14 juni 2004,

- ogiltigförklara samtliga beslut som kan komma att fattas under förfarandets gång,
- förplikta svaranden att enligt artikel 4 andra stycket i bilaga V till tjänsteföreskrifterna utge kompensationsersättning för de 30 dagar årlig ledighet som inte har utnyttjats och för vilka lön inte har utgått, jämte ränta med 5,25 procent från det datum som fastställs under detta förfarande,
- utdöma skadestånd för ideell skada och försämrade karriärmöjligheter med ett belopp som i överensstämmelse med rätt och billighet har uppskattats till 12 500 euro, med reservation för att beloppet kan komma att justeras under förfarandet,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ifrågasätter beslutet att inte låta honom föra över outnyttjad ledighet till år 2004. Till stöd för sin talan gör sökanden gällande åsidosättande av artiklarna 25 och 57 i tjänsteföreskrifterna, artikel 4 i bilaga V till tjänsteföreskrifterna, i vilken förfarandet i fråga om ledighet fastställs, principerna om god förvaltningssed, likabehandling, skydd för berättigade förväntningar samt uppenbart oriktig bedömning.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 september 2004 av Coopérative d'Exportation du Livre Français (CELF)

(mål T-372/04)

(2004/C 300/88)

(Rättegångsspråk: franska)

Coopérative d'Exportation du Livre Français (CELF), Paris (Frankrike), har den 15 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Olivier Schmitt, avocat.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1 sista meningen i kommissionens beslut nr K(2004) 1361 slutlig av den 20 april 2004 angående Frankrikes utbetalning av stöd till förmån för Coopérative d'Exportation du Livre Français (CELF), enligt vilken stöd till CELF för dess hantering av små beställningar

av franskspråkiga böcker som Frankrike utbetalade mellan åren 1980 och 2001 skall betraktas som statligt stöd enligt artikel 87.1 EG, och

- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att utge ersättning för rättegångskostnaderna med 5 000,00 euro.

Grunder och huvudargument

Sökandens verksamhet består i att utan mellanled hantera beställningar från utlandet av böcker, broschyrer och andra kommunikationsmedel och, i ett vidare perspektiv, verkställa alla åtgärder som syftar till att öka spridningen av fransk kultur i världen. Sökanden har inom ramen för denna verksamhet erhållit olika bidrag från den franska staten. Det aktuella bidraget i förevarande mål är ett driftsbidrag som beviljats sökanden i syfte att kompensera för de extrakostnader som uppkommer vid hanteringen av små beställningar från bokhandlare i utlandet.

Sökanden gör till stöd för sin talan i för det första gällande att det omtvistade beslutet är otillräckligt motiverat. För det andra åberopas ett åsidosättande av artiklarna 86.2 och 87.1 EG.

Sökanden anser att den, i egenskap av företag som utför tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, har ålagts en skyldighet att fullgöra vissa klart angivna allmännyttiga tjänster. De belopp som har utbetalats av staten utgör därför inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 17 september 2004 av Grandits GmbH och ytterligare fem sökande

(mål T-375/04)

(2004/C 300/89)

(Rättegångsspråk: tyska)

Grandits GmbH, Kirchschlag (Österrike), Scheucher-Fleisch GmbH, Ungerndorf (Österrike), Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Flattach (Österrike), Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Glanegg (Österrike), Wech-Geflügel GmbH, St. Andrä (Österrike) och Johann Zsifkovics, Wien (Österrike) har den 17 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna J. Hofer och T. Humer.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut (K(2004)2037 slutlig) av den 30 juni 2004 om Österrikes statliga stöd NN 34A 2000 "Qualitätsprogramme und das AMA-Biozeichen und das AMA Gütesiegel" (Kvalitetsprogram, den ekologiska märkningen AMA kvalitetsmärkningen AMA
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena gör för det första gällande att bestämmelserna om förfarandet har åsidosatts. Kommissionen har behandlat de åtgärder som är föremål för det omtvistade beslutet som anmält stöd, trots att Österrike inte har gjort någon anmälan. Kommissionen har åsidosatt artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 eftersom den inte är i stånd att göra någon bedömning, utan var tvungen att inleda det formella granskningsförfarandet. Kommissionen har åsidosatt sin motiveringskyldighet genom att inte noggrant och objektivt pröva sökandenas samtliga rättsliga och faktiska argument. En tidsåtgång på 52 månader är orimlig för det preliminära granskningsförfarandet och innebär en överträdelse av den allmänna principen om rimliga handläggningstider.

Sökanden åberopar vidare överträdelse av artikel 87.3 c EG. Kommissionen har på grundval av otillräcklig undersökning och konstaterande av sakomständigheterna antagit att förutsättningarna för undantag enligt artikel 87.3 c EG är uppfyllda.

Sökanden åberopar slutligen överträdelse av genomförandeförbudet i artikel 88.3 tredje meningen EG och artikel 3 i förordning nr 659/99. För icke anmälda stöd gäller ett genomförandeförbud. Retroaktiv bot genom det slutgiltiga beslutet är otillåtet.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 september 2004 av Ioannis Terezakis

(mål T-380/04)

(2004/C 300/90)

(Rättegångsspråk: Engelska)

Ioannis Terezakis, Bryssel (Belgien), har den 22 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten L. Defalque.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut i form av ett brev daterat den 12 juli 2004 som sökanden mottog den 16 juli 2004, att vägra sökanden tillgång till huvudkontraktet, underleverantörskontrakten, handlingar avseende utgiftsposterna för uppförandet, fakturor och slutrapporten över uppförandet av Spata flygplats,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Mot bakgrund av att kommissionen vägrade sökanden tillgång till huvudkontraktet gör denne för det första gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbart oriktig rätts-tillämpning och uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna, genom att inte klargöra huruvida den som upprättade kontraktet, Atens internationella flygplats, skall betraktas som en tredje part, fristående från medlemsstaten, eller som en grekisk myndighet och därmed huruvida artikel 4.4 eller 4.5 i förordning nr 1049/2001⁽¹⁾ är tillämplig. Sökanden gör även gällande att kommissionen inte har visat att den övervägt att utge handlingarna utan att samråda med den tredje parten. Sökanden anser även att kommissionen genom sin vidsträckt tolkning av skyddet för affärsintressen har åsidosatt principen i artikel 1 a i förordning nr 1049/2001, om största möjliga tillgång till handlingar.

Sökanden gör beträffande nämnda handling dessutom gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 4.4 i förordning nr 1049/2001 samt artiklarna 5.3 och 4 i beslut 2001/937⁽²⁾ genom att inte pröva de skäl som den tredje parten angav för att inte lämna sitt medgivande till att lämna ut handlingen och genom att inte delge sökanden sin bedömning. Sökanden gör även gällande att kommissionen har åsidosatt dels artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001 genom att inte överväga att bevilja delvis tillgång, dels motiveringskyldigheten.

Genom det omtvistade beslutet vägrade kommissionen även tillgång till fakturorna och den slutliga rapporten över uppförandet av flygplatsen på den grunden att dessa var föremål för granskning inom ramen för en pågående revision som generaldirektoratet för regionalpolitik beordrat. Beträffande den delen av kommissionens beslut gör sökanden gällande att kommissionen har misstolkat artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 och gjort sig skyldig till uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna genom att fastställa att revisionen i fråga omfattades av denna artikel. Sökanden åberopar vidare såväl principen om största möjliga tillgång till handlingar som åsidosättande av bilaga V i kommissionens beslut om stöd ur sammanhållningsfonden, vari stadgas att medlemsstaterna skall säkerställa att allmänheten öppet och enkelt bereds tillgång till relevanta uppgifter. Sökanden gör vidare gällande att kommissionen inte övervägde att bevilja delvis tillgång till uppgifterna.

Mot bakgrund av kommissionens vägran att utge handlingarna avseende utgiftsposterna för uppförandet gör sökanden gällande att kommissionen felaktigt ansåg att denna begäran inte utgjorde en begäran om tillgång till handling och därför åsidosatte artiklarna 7 och 8 i förordning nr 1049/2001.

Sökanden åberopar slutligen uppenbar brist på god tro och gör gällande att kommissionen har åsidosatt principen om god förvaltningssed genom att inte ange när den förväntades förfoga över underleverantörskontrakten.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

(²) Kommissionens beslut 2001/937/EG, EKSG, Euratom av den 5 december 2001 om ändring av dess arbetsordning (EGT L 345, s. 94).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 22 september 2004 av RB Square Holdings Spain S.L.

(mål T-384/04)

(2004/C 300/91)

(Ansökan är avfattad på franska)

RB Square Holdings Spain S.L., Barcelona (Spanien), har den 22 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån). Sökanden företräds av advokaten Katia Manhaeve, med delgivningsadress i Luxemburg.

Även Unelko N.V. var part vid förfarandet inför fjärde överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån (ärende R 652/2002-4), och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande i varumärkesärendet:	Unelko N.V.
Sökt gemenskapsvarumärke:	Figurmärket "clean x" – Ansökan nr 222 471, sökt för varor inom klass 3 (blekningspreparat etc.)
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som det invänts emot i invändningsförfarandet:	Sökanden

Varumärke eller kännetecken som det invänts emot:

Det nationella ord- och figurmärket "CLEN"

Invändningsenhetens beslut:

Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut:

Avslag på överklagandet

Åberopad grund:

Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (¹)

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 23 september 2004 av Förbundsrepubliken Tyskland

(mål T-389/04)

(2004/C 300/92)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förbundsrepubliken Tyskland har den 23 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av C.-D. Quassowski biträdd av advokaten G. Quardt.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2004)2641 av den 14 juli 2004 om stöd för omstrukturering till förmån för MobilCom, till den del kommissionen i beslutet ålägger Tyskland att säkerställa att MobilCom och alla dess koncernbolag skall stänga sina on-linebutiker för direktförsäljning on-line av MobilComs mobiltelefonavtal under sju månaders tid, att även direktförsäljningen on-line av MobilComs mobiltelefonavtal via MobilCom Shops webbsida skall stoppas under tiden för stängningen av on-linebutikerna samt att MobilCom och dess koncernbolag inte skall vidta några andra åtgärder genom vilka föreliggande villkor kringgås och att kunden inte direkt genom en automatisk länk på webbsidan i fråga leds vidare till en försäljningspartner,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att det enligt artikel 88.2 i inte är tillåtet för kommissionen att förplikta medlemsstater att vidta andra åtgärder för att konkurrensnedvidande effekter av statligt stöd skall minska eller upphöra än att återkräva stödet. De åtgärder som föreskrivs i artikel 2 i det omtvistade beslutet kan inte heller betraktas som omformning av stöd eller sådana villkor som skulle kunna omfattas av artikel 7.4 i förordning nr 659/1999. Kommissionen har därmed överskridit gränserna för sin behörighet och åsidosatt artikel 10 EG om medlemsstaternas och EG-organens plikt att samarbeta lojalt, särskilt som Tyskland uttryckligen har förklarat att staten inte har möjlighet att säkerställa att villkoren iakttas.

Sökanden pekar vidare på allvarliga felaktigheter i kommissionens bedömning vid kontrollen av stödets förenlighet med den gemensamma marknaden.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 september 2004 av Carla Piccinni-Leopardi, Carlos Martínez Mongay och Georgios Katalagarianakis

(mål T-390/04)

(2004/C 300/93)

(Rättegångsspråk: franska)

Carla Piccinni-Leopardi och Carlos Martínez Mongay, Bryssel (Belgien), och Georgios Katalagarianakis, Overijse (Belgien), har den 28 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut om fördelning av sökandenas merit- och prioritetspoäng samt beslutet att inte befordra dem till lönegrad A4, vilket fattats med stöd av det förstnämnda beslutet, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena i målet riktar sin talan mot kommissionens beslut att inte tilldela dem några specifika merit- eller prioritetspoäng vid 2003 års befordringsomgång för att ta hänsyn till ändringen av deras placering vid rekryteringen och beslutet att

inte befordra dem till lönegrad A4 vid nämnda befordringsomgång.

Till stöd för sina påståenden gör de gällande följande:

- Åsidosättande av artiklarna 43 och 45 i tjänsteföreskrifterna, eftersom sökandena skulle ha varit föremål för en standardmässig poängsättning av sina tidigare meriter även om betygsrapporterna hade upprättats tidigare. Sökandena understryker i detta avseende att tilldelningen av en provisorisk prioritetspoäng för tjänstetid i lönegraden enligt deras uppfattning förbiser principen att befordran skall ske efter en jämförelse av tjänstemännens meriter.
- Åsidosättande av principen om likabehandling och icke-diskriminering liksom artikel 5.3 i tjänsteföreskrifterna och principen om befordran. Sökandena finner på denna punkt att de tjänstemän som inte befordrats sedan länge, eftersom deras meriter inte bedömts vara tillräckliga, har fått rätt till och kommer för 2004 års befordringsomgång att få rätt till särskilda prioritetspoäng. Sökandena däremot, vars meriter inte kunnat värderas till sitt rätta värde när deras karriärer inleddes, har behandlats på samma sätt som de tjänstemän som inte varit berättigade till en placering i den högre lönegraden då de anställdes.
- Åsidosättande av artikel 233 EG. De tillägger här att den fråga som uppstår i detta fall, enligt deras mening, är huruvida beslutet att vid rekryteringen fastställa placeringen av sökandena i den högre lönegraden i den aktuella tjänsteklassen kan begränsas i sådan utsträckning att det berövas sin ändamålsenliga verkan, efter att de allmänna genomförandebestämmelserna avseende kriterierna för placering i lönegrad förklarats rättsstridiga och kommissionen åtagit sig att ompröva placeringen av ett flertal tjänstemän som anställts med tillämpning av dessa bestämmelser.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 5 oktober 2004 av Guido Strack

(mål T-394/04)

(2004/C 300/94)

(Rättegångsspråk: tyska)

Guido Strack, Wasswiesch (Tyskland), har den 5 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten J. Mosar med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

i överensstämmelse med artikel 45 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna, med avseende på befordringsförfarandet för år 2003 beträffande sökanden ogiltigförklara poängtilldelningen och det därpå följande beslutet att inte befordra sökanden,

- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.
- Grunder och huvudargument

Sökandena har till stöd för sin talan åberopat följande grunder:

Sökanden protesterar mot det sätt på vilket 2003 års befordringsförfarande har genomförts, att han inte har tilldelats befordringspoäng och tillsättningsmyndighetens beslut inom ramen för 2003 års befordringsförfarande att inte befordra sökanden till den närmast högre lönegraden.

Sökanden anser att följande bestämmelser och allmänna rättsgrundsatsar har åsidosatts:

- artikel 26 i tjänsteföreskrifterna,
- artikel 25 i tjänsteföreskrifterna,
- artikel 24 strecksats 4 och 5 i tjänsteföreskrifterna,
- artikel 110 jämförd med artikel 45 i tjänsteföreskrifterna,
- artikel 43 i tjänsteföreskrifterna,
- artikel 45 första stycket i tjänsteföreskrifterna och likabehandlingsprincipen,
- förvaltningens omsorgsplikt i förhållande till dess tjänstemän,
- genomförandebestämmelsen till artikel 45 i tjänsteföreskrifterna,
- artikel 41 i stadgan om Europeiska unionens grundläggande rättigheter, rätten till ett rättvist förvaltningsförfarande, omsorgsplikten och rätten att bli hörd,
- motiveringskyldigheten och förbudet mot godtycke,
- principen om skyddet för berättigade förväntningar och regeln om att den som har stiftat en lag själv måste följa den.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 5 oktober 2004 av Air One S.p.A.

(mål T-395/04)

(2004/C 300/95)

(Rättegångsspråk: italienska)

Air One S.p.A. har den 5 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemen-

skapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Gianluca Belotti och Matteo Padarello.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att kommissionen har underlåtit att fullgöra sina förpliktelser enligt EG-fördraget, genom att avstå från att ta ställning, trots att den formellt anmodats att göra det, till det klagomål som Air One S.p.A. ingivit den 22 december 2003 angående rättsstridigt statligt stöd som de italienska myndigheterna beviljat lufttransportföretaget Ryanair,
- förplikta kommissionen att, utan ytterligare dröjsmål, ta ställning till sökandens klagomål, genom att fatta ett formellt beslut angående denna fråga liksom angående begäran om interimistiska åtgärder, och
- under alla förhållanden förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna, även om det skulle saknas anledning att avgöra målet på grund av att kommissionen fattar beslut före det att dom meddelas i detta mål.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin passivitetstalan gör Air One gällande att bolaget, genom skrivelse av den 22 december 2003, tillsänt kommissionen ett klagomål angående rättsstridigt statligt stöd som det irländska lufttransportföretaget Ryanair beviljats vid olika italienska flygplatser. Stödet utgörs av extremt konkurrenskraftiga flygplatsavgifter och priser för de marktjänster som tillhandahålls företaget och, ibland, av att Ryanair helt befriats från kostnader.

I avsaknad av svar från kommissionen, anmodade Air One S.p.A. formellt denna att ta ställning till dess klagomål med stöd av artikel 232 EG. Efter att fyra månader förflutit, till ingen nytta, beslöt Air One att väcka talan vid förstainstansrätten.

Sökanden framhåller härvid att förstainstansrätten inte kan göra annat än att fördöma att en tid på nio månader förflutit utan att sökanden fått något svar och utan att kommissionen – som fått ett detaljerat klagomål angående omständigheter som den i stor utsträckning och i liknande fall ansett utgöra statligt stöd – beslutat att agera gentemot de italienska myndigheterna beträffande det påstådda rättsstridiga stödet, vilket, med största sannolikhet, är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Sökanden finner det dessutom viktigt att påpeka att det omtvistade stödet beviljats ett företag som är verksam i lufttrafiksektorn, vilken sektor är särskilt uppmärksam av kommissionen, särskilt vad gäller statligt stöd.

Talan mot Europeiska gemenskapernas domstol, väckt den 4 oktober 2004 av André Bonnet

(mål T-406/04)

(2004/C 300/96)

(Rättegångsspråk: franska)

André Bonnet, Saint Pierre de Vassols (Frankrike), har den 4 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas domstol. Sökanden företräds av advokaten Hervé de Lépinau, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara besluten av den 11 februari 2004, av den 4 mars 2004 och av den 2 juli 2004 samt beslutet att tilldela en annan person den tjänst som var avsedd för honom,
- fastställa att beslutet om anställning av den 4 februari 2004 skall vara giltigt från och med den 1 mars 2004,
- förplikta Europeiska gemenskapernas domstol att till sökanden betala ett skadestånd för ideell skada på 100 000 euro samt 5 000 euro per månad från och med den 1 mars till dess att sökanden påbörjar sin anställning,
- i andra hand, för det fall förstainstansrättens dom inte medför att sökanden erhåller tjänsten, förplikta Europeiska gemenskapernas domstol att till sökanden betala ett belopp om sammanlagt 260 000 euro jämte ränta från och med dagen för denna ansökan,
- i vart fall förplikta Europeiska gemenskapernas domstol att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder som sökande har åberopat till stöd för sin talan är identiska med de som samma sökande har åberopat i mål T-132/04 (¹).

(¹) EUT C 168, 26.06.04, s. 7

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 1 oktober 2004 av Benedicta Miguelez Herreras

(mål T-407/04)

(2004/C 300/97)

(Rättegångsspråk: franska)

Benedicta Miguelez Herreras, Bryssel, har den 1 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Marc van der Woude och Valérie Lande.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet som fattats av generaldirektören vid rättstjänsten om att endast tilldela sökanden en enda prioritetspoäng från generaldirektoratet för befodringsomgången 2003 – ett beslut som fastställdes och gjordes slutgiltigt genom tillsättningsmyndighetens avslagsbeslut,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att tilldela honom totalt 23 poäng för befodringsomgången 2003, förteckningen över befodringsbara tjänstemän i lönegrad C2 för befodringsomgången 2003, förteckningen över tjänstemän som för befordrats till lönegrad C1 för befodringsomgången 2003, samt i vart fall beslutet att inte skriva in hans namn i dessa förteckningar,
- ogiltigförklara beslutet om avslag på klagomålet i den mån det behövs och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som har anförts i detta mål liknar de som har anförts i mål T-311/04, José Luis Buendía Sierra mot kommissionen.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 4 oktober 2004 av Anke Kröppelin

(mål T-408/04)

(2004/C 300/98)

(Rättegångsspråk: franska)

Anke Kröppelin, Bryssel (Belgien), har den 4 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaterna Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets beslut att inte bevilja sökanden utlandstillägg och därifrån härledda rättigheter från det att hon den 1 november 2003 tillträtt sin tjänst, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Innan sökanden trädde i tjänst vid rådet, tjänstgjorde hon vid delstaten Mecklenburg-Vorpommerns kontor i Bryssel. I det aktuella målet bestrider hon beslutet att inte bevilja henne utlandstillägg.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden att artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna åsidosatts, i det att rådet inte har beaktat att hennes situation var följderna av att hon utfört arbete för en annan stat. Sökanden åberopar vidare att principen om likabehandling och icke-diskriminering åsidosatts.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 oktober 2004 av Benito Latino

(mål T-409/04)

(2004/C 300/99)

(Rättegångsspråk: franska)

Benito Latino, Lauzun (Frankrike), har den 4 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Juan Ramón Iturriagoitia.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det läkarutlåtande av den 6 maj som meddelades den 11 november 2003 och som sökanden mottog den 15 november 2003,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 11 november 2003, som mottogs den 15 november, vad gäller den permanent partiell invaliditet om 5 procent som tillerkänts sökanden och vad gäller att sökanden pålagts vissa kostnader och arvoden för ledamöterna i läkarkommittén,
- förplikta kommissionen att betala läkarkommitténs samtliga kostnader och arvoden, och
- förplikta kommissionen att betala samtliga arvoden och kostnader avseende rättegången.

Grunder och huvudargument

Sökanden har varit tjänsteman vid kommissionen och arbetade åren 1969–1991 i byggnaden Berlaymont i Bryssel. År 1994 begärde han att hans andningssjukdom, som berodde på att hans utsatts för asbest, skulle erkännas som arbetsskada. Kommissionen fattade mot bakgrund av hans begäran ett första beslut genom vilket hans sjukdom erkändes som arbetsskada och invaliditetsgraden bestämdes till 5 procent. Detta beslut ogiltigförklarades av förstainstansrätten i mål T-300/97⁽¹⁾, i vilket mål sökanden hade väckt talan.

Efter domen i det ovannämnda målet hänsköt kommissionen återigen ärendet till läkarkommittén. Efter att denna avgett ett nytt läkarutlåtande daterat den 6 maj 2002 fattade kommissionen det ifrågasatta beslutet.

Till stöd för sin talan har sökanden till att börja med gjort gällande att läkarkommitténs utlåtande grundat på majoritetens uppfattning innebär ett åsidosättande av artikel 73 i tjänsteföreskrifterna eftersom dissidentens utlåtande inte beaktats. Dessutom uppfyller detta utlåtande inte de krav som fastställts genom förstainstansrättens rättspraxis och det innehåller motsägelsefulla och obegripliga bedömningar.

Sökanden har även åberopat åsidosättande av artiklarna 3, 17 och 20 i föreskrifterna om tjänstemännens skydd avseende olycksfall och sjukdomar, av tredje stycket i bilagan till dessa föreskrifter och av artiklarna 381–383 och 387 och följande i den belgiska officiella invaliditetstabellen. Han gör också gällande att läkarkommittén inte varit objektiv och att två av ledamöterna varit fientligt inställda mot honom. Enligt sökanden borde en ny läkarkommitté upprättas för att rätten till försvar skall iakttas.

(¹) EGT 1998 C 42, s. 23

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 oktober 2004 av Jean-Paul Keppene

(mål T-411/04)

(2004/C 300/100)

(Rättegångsspråk: franska)

Jean-Paul Keppene, Etterbeek (Belgien), har den 6 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Paul-Emmanuel Ghislain.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inte öka det antal GD prioritetspoäng som tilldelats sökanden inom ramen för bedömningsår 2003 och att inte befordra sökanden till lönegrad A5 för befordringsår 2003, liksom tillsättningsmyndighetens beslut om svar på klagandens klagomål (R/673/03 och R/716/03),
- förplikta kommissionen att betala sökanden 3 000 euro i ersättning för den ideella skada han lidit, och
- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Denna talan är följd av den talan som väckts i mål T-272/04, genom vilken de underförstådda besluten om avslag på samma sökandes klagomål ifrågasattes. Efter att tillsättningsmyndigheten slutligen fattat uttryckliga avslagsbeslut är det just de besluten som sökanden nu yrkar skall ogiltigförklaras.

Till stöd för sina påståenden gör sökanden i huvudsak gällande att de aktuella besluten utgör en dold sanktion gentemot sökanden på grund av hans tjänstledighet för tjänst vid domstolen och att hans meriter inte har beaktats på korrekt sätt.

De grunder som åberopas i ansökan avser åsidosättande av bestämmelser om bedömning och befordran av tjänstemän, av principerna om icke-diskriminering och proportionalitet, och påstått maktmissbruk.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 oktober 2004 av Vittoria Tebaldi m.fl.

(mål T-415/04)

(2004/C 300/101)

(Rättegångsspråk: franska)

Vittoria Tebaldi, Tervuren (Belgien), Vicente Tejero Gazo, Sterrebeek (Belgien), Victor González Martínez, Bryssel (Belgien), och Alessandro Giovannetti, Ernster (Luxemburg), har den 6 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Gilles Bounéou och Frédéric Frabetti, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara förteckningen över vilka tjänstemän som befordrats vid 2003 års befordringsomgång, till den del som denna förteckning inte tar upp sökandenas namn, liksom, i anslutning härtill, de förberedande åtgärderna inför detta beslut, eller
- i andra hand, ogiltigförklara den poängtilldelning som gjorts i synnerhet efter befordringskommittéernas rekommendationer vid 2003 års befordringsomgång, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena i målet motsätter sig att tillsättningsmyndigheten inte befordrat dem till en högre lönegrad vid 2003 års befordringsomgång.

Till stöd för sina påståenden gör de gällande åsidosättande av

- artikel 45 i tjänsteföreskrifterna samt de allmänna genomförandebestämmelserna till dessa,
- den administrativa handledningen "utvärdering och befordran av tjänstemän",
- principerna om icke-diskriminering och förbud mot godtyckligt förfarande, liksom motiveringsskyldigheten avseende rättsakter,
- principen om skydd för berättigade förväntningar, och
- omsorgsplikten.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 15 oktober 2004 av den självständiga regionen Friuli-Venezia Giulia

(mål T-417/04)

(2004/C 300/102)

(Rättegångsspråk: italienska)

Självständiga regionen Friuli-Venezia Giulia har den 15 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Enzo Bevilacqua och Fausto Capelli.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter (EUT L 263, 10.8.2004, s. 11).

- Ogiltigförklara den förklarande anmärkningen i punkt 103 i bilagan till kommissionens förordning nr 1429/2004 angående tidsbegränsningen t.o.m. den 31 mars 2007 för användning av benämningen Tocai friulano, och
- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna,

Grunder och huvudargument

Genom artikel 1.5 i kommissionens förordning nr 1429/2004⁽¹⁾ om ändring av dess förordning nr 753/2002 ersätts bilaga II till ändrade förordning 753/2002 med en ny bilaga (bilaga I). För vin framställt av druvsorten Tocai friulano (nr 103 i den nya bilagan I) bibehålls, genom den tillförda förklarande anmärkningen, den tidsbegränsning för användningen av den aktuella benämningen till och med den 31 mars 2007, som redan fanns i bilaga II till förordning nr 753/2002. Förevarande talan avser yrkande om att den förklarande anmärkningen avseende användning av benämningen Tocai frulano skall ogiltigförklaras.

Sökanden har till stöd för sin talan gjort gällande följande:

- I enlighet med artikel 59.1 i Wienkonventionen om traktaträtten och tolkning av traktater är, på grund av fördraget om Ungerns och de övriga medlemsstaternas anslutning den 1 maj 2004, de bestämmelser i de tidigare avtal som ingåtts mellan Ungern och gemenskapen som inte uttryckligen återupptas i anslutningsfördraget, inte längre gällande.
- Kommissionen saknar behörighet att upphäva rättigheter inom tillämpningsområdet för artikel 19 i förordning nr 753/2002. Även om kommissionen med stöd av artikel 53 i grundförordning nr 1493/1999 är behörig att bestämma i vilket land en viss druvsort kan odlas, har den emellertid ingen behörighet att avskaffa en druvsort som odlats i en medlemsstat en tid. Det är endast medlemsstaterna som är behöriga att fatta ett sådant beslut.
- Förbudet mot diskriminering i artikel 34.2 andra stycket i EG-fördraget har åsidosatts. Detta förbud, som inte var tillämpligt på Ungern före dess anslutning, är fullt ut tillämpligt efter det att Ungern blivit medlemsstat.
- Sökanden åberopar slutligen åsidosättande av proportionalitetsprincipen och av äganderätten.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 oktober 2004 av Confcooperative m.fl.

(mål T-418/04)

(2004/C 300/103)

(Rättegångsspråk: Italienska)

Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione FVG Federagricole, Consorzio Friulvini S.C.a.r.l. och Cantina Sociale di Ramoscello och S. Vito S.C.a.r.l., Cantina Produttori Cormons S.C.a.r.l. och Luigi Soini har den 15 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Fausto Capelli, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara den förklarande anmärkningen i punkt 103 i bilaga I till kommissionens förordning nr 1429/2004, angående tidsbegränsningen till och med den 31 mars 2007 för användning av benämningen Tocai friulano, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som åberopas motsvarar de som åberopats i mål T-417/04, Regione Autonoma Friuli-Venezia Giulia mot kommissionen.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Ännu inte publicerat i EUT.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1429/2004 av den 9 augusti 2004 om ändring av förordning (EG) nr 753/2002 om vissa

**Talan mot Europaparlamentet väckt den 10 oktober 2004
av Kenneth Blackler**

(mål T-420/04)

(2004/C 300/104)

(Rättegångsspråk: franska)

Kenneth Blackler, Ispra (Italien), har den 10 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet. Sökanden företräds av advokaten Patrick Goergen, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut av Europaparlamentets generalsekreterares den 11 juli 2004 som bekräftar uttagningskommitténs beslut i uttagningsprov PE/98/A, för upprättande av en förteckning över godkända sökande bestående av ingenjörer med specialistkunskaper i telekommunikation som en reserv för framtida rekrytering av avdelningsdirektörer (A5/A4), att neka sökanden tillträde till den muntliga delen av detta uttagningsprov,
- ogiltigförklara alla senare handlingar och rättsakter inom uttagningsprovet i fråga,
- i andra hand, för det fall att förstainstansrätten inte skulle bifalla yrkanden om ogiltigförklaring av uttagningsprovet, förplikta parlamentet att betala sökanden 100 000 euro i ersättning för den materiella och ideella skada han lidit, samt
- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i målet motsätter sig att uttagningskommittén i det allmänna uttagningsprovet PE/98/A nekat honom tillträde till det muntliga uttagningsprovet, då utvärdering av hans ansökan gav honom en 38:e plats i rangordningen och endast de 15 högst placerade ges tillträde till det muntliga uttagningsprovet. Detta uttagningsprov avsåg att upprätta en förteckning över reserver för framtida rekrytering av avdelningsdirektörer inom specialistområdet telekommunikation.

Till stöd för sina påståenden gör sökanden gällande följande:

- Åsidosättande av meddelandet om uttagningsprov, i den mån längden av de genomförda studierna påstås ha använts som bedömningskriterium i det omtvistade beslutet för att poängsätta de utbildningsbevis som kandidaterna uppvisade och i den mån man i det omtvistade beslutet bortsett från vissa handlingar som sökanden uppvisade när han lämnade in sin ansökan samt även underlåtit att genomföra betygssättning av behörighetsbevisen enligt de kriterier som ställdes upp i meddelandet om uttagningsprov.
- Förekomsten i detta fall av en uppenbart oriktig bedömning, i den mån det har gjorts ett beräkningsfel beträffande längden av sökandens yrkeserfarenhet, liksom att hänsyn varken har tagits till hans publikationer eller till hans utförliga redogörelse för de arbetsuppgifter han utfört under loppet av sin karriär, som bekräftelse på att han väl behärskade åtminstone åtta kompetensområden av de tretton områden som angavs i meddelandet om uttagningsprov.

Avskrivning av mål T-251/99 ⁽¹⁾

(2004/C 300/105)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Genom beslut av den 5 oktober 2004 har ordföranden på andra avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-251/99, Texaco Nederland B.V. e.a. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 20, 22.1.2000.

Avskrivning av mål T-305/99 ⁽¹⁾

(2004/C 300/106)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Genom beslut av den 5 oktober 2004 har ordföranden på andra avdelningen (utökad sammansättning) vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-305/99, OK Nederland B.V., med stöd av Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 63, 4.3.2000.

Avskrivning av mål T-313/99 ⁽¹⁾

(2004/C 300/107)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Genom beslut av den 5 oktober 2004 har ordföranden på andra avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-313/99, Veka B.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 63, 4.3.2000

III

(Upplysningar)

(2004/C 300/108)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 284, 20.11.2004

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 273, 6.11.2004

EUT C 262, 23.10.2004

EUT C 251, 9.10.2004

EUT C 239, 25.9.2004

EUT C 228, 11.9.2004

EUT C 217, 28.8.2004

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>

RÄTTELSER

Rättelse av meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning* i mål C-310/01

(*Europeiska unionens officiella tidning* C 55 av den 8 mars 2003)

(2004/C 300/109)

Texten i meddelandet i *Europeiska unionens officiella tidning* i mål C-310/01, Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) mot Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI) skall ersättas med följande text:

DOMSTOLENS BESLUT

(fjärde avdelningen)

den 14 november 2002

i mål C-310/01 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato): Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) mot Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI) ⁽¹⁾

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Svaret på frågan kan klart utläses av rättspraxis — Direktiv 92/50/EEG — Offentlig upphandling av både varor och tjänster — Högre värde på varorna än på tjänsterna — Tillämpning av direktiv 93/36/EEG)

(2003/C 55/50)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål C-310/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Consiglio di Stato (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) och Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI) angående tolkningen av artiklarna 1 b, 2 och 6 i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139), har domstolen (fjärde avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden C. W. A. Timmermans (referent) samt domarna D. A. O. Edward och S. von Bahr; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: R. Grass, den 14 november 2002 meddelat följande beslut:

Artikel 2 i rådets direktiv, av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster skall tolkas så att nämnda direktiv inte är tillämpligt på en offentlig upphandling som omfattar såväl varor enligt rådets direktiv 93/36/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av varor som tjänster enligt definitionen i direktiv 92/50 när värdet av de varor som omfattas av kontraktet överstiger värdet av tjänsterna.

Direktiv 93/36 är tillämpligt på ett sådant kontrakt förutom om upphandlande myndighet utövar motsvarande kontroll över leverantören som han utövar över sina egna enheter och den nämnda leverantören genomför större delen av sin verksamhet med den eller de upphandlande myndigheter som kontrollerar honom.

⁽¹⁾ EGT C 289, 13.10.2001